

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om fastighets- och inkomstbeskattning av havsbaserad vindkraft

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att fastighetsskattelagen, lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen och inkomstskattelagen ändras.

Syftet med propositionen är att inom ramen för vad som är tillåtet enligt FN:s havsrättskonvention utnyttja Finlands beskattningsrätt i Finlands ekonomiska zon när det gäller fastighets- och inkomstbeskattningen. Syftet är att säkerställa att byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon samt där bedriven verksamhet faller under fastighets- och inkomstskattelagstiftningen. Syftet är även att fastighetsbeskattningen av havsbaserad vindkraft görs mer neutral med landbaserad vindkraft genom att lindra fastighetsbeskattningen av havsbaserad vindkraft.

I fastighetsskattelagen föreslås bestämmelser om att fastighetsskatt ska betalas till staten och kommuner för byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon till den del som de värderas som byggnader eller konstruktioner i fastighetsbeskattningen. Det föreslås att fastighetsskatt betalas för byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk enligt en viktad genomsnittlig kraftverksprocentsats samt för övriga byggnader och konstruktioner enligt en viktad genomsnittlig allmän fastighetsskatteprocentsats för byggnader.

Statens utdelning av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon föreslås vara 80 procent och kommunernas utdelning 20 procent. Det föreslås att kommunernas utdelning fördelas mellan de kustkommuner som är i närheten av kraftverk och andra skattepliktiga byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon eller där det för ett kraftverk finns en anslutningspunkt till stamnätet. Det föreslås att de kommunvisa andelarna i regel bestäms i förhållande till de kommuners invånarantal som är berättigade till utdelning.

Till lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen fogas bestämmelser om värdering av konstruktioner samt av kraftverk som är placerade till havs.

Det föreslås att det till inkomstskattelagen fogas en territoriell definition av Finland, som säkerställer att inkomstskattelagen tillämpas också i Finlands ekonomiska zon.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2026. Avsikten är att lagen om ändring av fastighetsskattelagen ska tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2030. Avsikten är att lagen om ändring av lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen ska tillämpas första gången vid bestämmandet av beskattningsvärdet för 2025. Avsikten är att lagen om ändring av inkomstskattelagen ska tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2026.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	4
1 Bakgrund och beredning	4
1.1 Bakgrund.....	4
1.2 Beredning.....	4
2 Nuläge och bedömning av nuläget	5
2.1 Finlands ekonomiska zon.....	5
2.1.1 FN:s havsrättskonvention.....	5
2.1.2 Lagen om Finlands ekonomiska zon	7
2.1.3 Den ekonomiska zonen med tanke på Ålands självstyrelse	8
2.2 Fastighetsbeskattning	8
2.2.1 Allmänt om fastighetsbeskattningen.....	8
2.2.2 Vindkraftverk vid fastighetsbeskattningen	11
2.2.3 Fastighetsbeskattning i landskapet Åland	14
2.3 Inkomstbeskattning	14
2.3.1 Skattskyldighetens territoriella dimension.....	14
2.3.2 Beskattning av inkomst av verksamhet som utländska företag bedriver i Finland.....	15
2.4 Verksamhetsmiljön för havsbaserade vindkraftsprojekt.....	16
2.4.1 Om särdragen hos havsbaserade vindkraftsprojekt	16
2.4.2 Pågående och planerade havsbaserade vindkraftsprojekt i Finland.....	17
2.4.3 Om de regionala konsekvenserna av havsbaserade vindkraftsprojekt.....	18
2.5 Bedömning av nuläget.....	19
3 Målsättning.....	20
4 Förslagen och deras konsekvenser	20
4.1 De viktigaste förslagen	20
4.1.1 Fastighetsskattelagen.....	20
4.1.2 Värderingslagen	23
4.1.3 Inkomstskattelagen	24
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	24
4.2.1 Allmänt om konsekvensbedömningar	24
4.2.2 Konsekvenser för företagen	25
4.2.3 Konsekvenser för de offentliga finanserna	28
4.2.4 Konsekvenser för kommunerna.....	33
4.2.5 Konsekvenser för Ålands och dess kommuners ställning.....	33
4.2.6 Konsekvenser för myndigheterna.....	34
4.2.7 Klimat- och miljökonsekvenser.....	35
5 Alternativa handlingsvägar	35
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser.....	35
5.2 Utländsk lagstiftning	36
5.2.1 Sverige.....	36
5.2.2 Norge	37
5.2.3 Danmark	38
5.2.4 Tyskland	39
5.2.5 Nederländerna	40

6 Remissvar.....	41
7 Specialmotivering.....	41
7.1 Fastighetsskattelagen.....	41
7.2 Lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen	48
7.3 Inkomstskattelagen.....	49
8 Ikraftträdande	50
9 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	50
LAGFÖRSLAG	53
1. Lag om ändring av fastighetsskattelagen.....	53
2. Lag om ändring av 30 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen	57
3. Lag om ändring av inkomstskattelagen	58
BILAGA	59
PARALLELLTEXTER	59
1. Lag om ändring av fastighetsskattelagen.....	59
2. Lag om ändring av 30 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen	65
3. Lag om ändring av inkomstskattelagen	67

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Enligt regeringsprogrammet för statsminister Petteri Orpos regering förtydligas spelreglerna för den havsbaserade vindkraften genom ett lagstiftningsprojekt där man omgående fastställer den lagstiftning som ska tillämpas på vattenområdena inom Finlands ekonomiska zon och tillståndprocesserna samt anger ersättnings- och skatteåtgärderna och samordnar detta med spelreglerna för sådana projekt som genomförs i territorialvatten och på markområden.

Bland de skatteändringar som enligt regeringsprogrammet ska utredas har det skrivits in att den skattemässiga behandlingen av havsbaserade vindkraftverk inom Finlands ekonomiska zon utreds och att ställningen för havsbaserade vindkraftverk i förhållande till landbaserade vindkraftverk utreds inom fastighetsbeskattningen.

Dessa beskattningshelheter har utretts i enlighet med skrivningen i regeringsprogrammet. Inom regeringen har man kommit fram till att fastighets- och inkomstbeskattningen av havsbaserad vindkraft i Finlands territorialvatten och Finlands ekonomiska zon borde i möjligaste mån för- enhetligas. Dessutom är målet att stärka den lokala godtagbarheten av havsbaserade vindkrafts- projekt genom att överföra en del av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon till kommuner för vilka regionala olägenheter kan orsakas. Storleken på kommunernas utdelning har fast- ställts vara 20 procent av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon. Resten av fastighets- skatten tillfaller staten.

När det gäller fastighetsbeskattningen av havsbaserade vindkraftverk har man kommit fram till att göra beskattningen av dem neutral i förhållande till landbaserade vindkraftverk genom lind- ring av fastighetsbeskattningen av havsbaserade vindkraftverk.

Vid värderingsreformen för fastighetsbeskattningen (VM095:00/2023) bereds lagförslag för att utnyttja resultaten av det arbete med att värdera mark och byggnader som gjorts vid Lantmäte- riverket och Statistikcentralen, men syftet i reformen är inte att ändra den värderingsmetod grun- dad på byggnadskostnader som tillämpas på vindkraftverk. Avsikten i värderingsreformen är att förslagen i denna proposition samordnas med helheten av de nya värderingsgrunderna. Bered- ningssunderlaget för värderingsreformen finns att tillgå på reformens webbplats¹ och projektsi- dor².

1.2 Beredning

Regeringens proposition har beretts av finansministeriet i lagstiftningsprojektet för om fastig- hets- och inkomstbeskattning av havsbaserad vindkraft (projektnummer VM063:00/2024). Un- der beredningen har bakgrundsdiskussioner förts med arbets- och näringsministeriet, Skatteför- valtningen och intressebevakningsorganisationen Finlands förnybara rf (tidigare Finska Vind- kraftföreningen rf).

Fram till juni 2021 har två distansmöten ordnats mellan de finska myndigheterna och kommiss- ionens avdelning som vid avdelningen för konkurrensfrågor svarar för ärenden gällande statligt

¹ <https://vm.fi/sv/fastighetsskattereformen>

² <https://vm.fi/sv/projekt?tunnus=VM095:00/2023>

stöd för att säkerställa att lindringen av fastighetsbeskattningen av havsbaserade vindkraftverk inte utgör statligt stöd i den mening som avses i Europeiska unionens lagstiftning om statligt stöd. I projektet för värderingsreformen i fastighetsbeskattningen i enlighet med regeringsprogrammet för Sanna Marins regering (projektnummer VM115:00/2018)³ bereddes ett förslag om fastighetsbeskattning av havsbaserade vindkraftverk som ingick i det propositionsutkast avseende värderingsreformen som sändes på remiss 2022, men dåvarande regeringen beslutade sig för att inte överlämna någon regeringsproposition till riksdagen. I denna proposition har förslaget om lindring av fastighetsbeskattning av havsbaserad vindkraft beretts enligt den modell som bereddes under föregående regeringsperiod.

Yttranden om propositionsutkastet har begärts av de ministerier, myndigheter, kommuner samt intresseorganisationer som är centrala med tanke på ämnet. Dessutom kunde yttranden om propositionsutkastet fritt lämnas in i webbtjänsten utlåtande.fi.

Avsikten är att propositionen behandlas av delegationen för kommunal ekonomi och förvaltning.

Beredningshandlingarna finns på projektets webbplats (<https://vm.fi/sv/projekt?tunnus=VM063:00/2024>).

Arbets- och näringsministeriet har berett en annan proposition i lagstiftningsprojektet som gäller havsbaserad vindkraft i den ekonomiska zonen (projektnummer TEM033:00/2023)⁴. Med anledning av regeringens proposition RP 147/2024 rd har riksdagen godkänt bland annat lagen om havsbaserad vindkraft i den ekonomiska zonen (937/2024) och lag om ändring av lagen om Finlands ekonomiska zon (938/2024). Lagarna har trätt i kraft den 1 januari 2025.

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Finlands ekonomiska zon

2.1.1 FN:s havsrättskonvention

Finlands ekonomiska zon som ligger omedelbart utanför Finlands territorialvatten är ett internationellt havsområde. I Förenta Nationernas (FN) havsrättskonvention (FördrS 50/1996, nedan *havsrättskonventionen*) ingår bestämmelser om de rättigheter och skyldigheter som enligt folkrätten gäller Finland som kuststat vid verksamhet i den ekonomiska zonen.

Bestämmelser om den ekonomiska zonen finns i artiklarna 55–75 i havsrättskonventionen, av vilka definitionen av den ekonomiska zonen finns i artikel 55 och grunderna för kuststatens rättigheter och jurisdiktion i artikel 56. Enligt artikel 56 i havsrättskonventionen har kuststaten i den ekonomiska zonen suveräna rättigheter i syfte att utforska och utnyttja, bevara och förvalta naturtillgångarna, vare sig dessa är levande eller icke levande, på havsbotten och i dess underlag samt i överliggande vattenområden och vad avser andra verksamheter för ekonomisk exploatering och utforskning av zonen, såsom framställning av energi från vatten, strömmar och vindar (artikel 56.1 a). Kuststaten har jurisdiktion enligt tillämpliga bestämmelser i havsrättskonventionen med avseende på uppförande och användning av konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner, marinvetenskaplig forskning, skydd och bevarande av den marina miljön

³ <https://vm.fi/sv/projekt?tunnus=VM115:00/2018>

⁴ <https://tem.fi/sv/projekt?tunnus=TEM033:00/2023>

(artikel 56.1 b), samt andra rättigheter och skyldigheter enligt havsrättskonventionen (artikel 56.1 c).

Noggrannare bestämmelser om rättigheter och jurisdiktion i fråga om konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner finns i artikel 60 i havsrättskonventionen. I den ekonomiska zonen har kuststaten suverän rätt att uppföra och bemyndiga att bygga och använda a) konstgjorda öar, b) anläggningar och konstruktioner för de ändamål som avses i artikel 56 och andra ekonomiska ändamål, c) anläggningar och konstruktioner som kan hindra kuststatens utövande av rättigheter i zonen, samt att reglera uppförandet och driften av dessa (artikel 60.1). Kuststaten har exklusiv jurisdiktion över dessa konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner, inbegripet jurisdiktion i fråga om lagar och andra författningar rörande tullar, skatter, hälsovård, säkerhet och invandring (artikel 60.2).

Enligt artikel 60.8 i havsrättskonventionen äger konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner inte öars status. De har inget eget territorialhav, och deras förekomst påverkar inte avgränsningen av territorialhavet, den ekonomiska zonen eller kontinentalsockeln.

Av havsrättskonventionen följer också begränsningar av kuststaternas utövande av sina rättigheter och sin jurisdiktion, eftersom kuststaten vid utövande av sina rättigheter och vid fullgörande av sina skyldigheter enligt havsrättskonventionen i den ekonomiska zonen ska ta vederbörlig hänsyn till andra staters rättigheter och skyldigheter och uppträda på ett sätt som är förenligt med bestämmelserna i havsrättskonventionen (artikel 56.2). På motsvarande sätt ska andra stater, när de i den ekonomiska zonen utövar sina rättigheter enligt havsrättskonventionen och fullgör sina skyldigheter enligt den, ta vederbörlig hänsyn till kuststatens rättigheter och skyldigheter samt iakttä de lagar och bestämmelser som kuststaten har antagit i enlighet med bestämmelserna i havsrättskonventionen samt andra bestämmelser i folkrätten, i den mån de inte strider mot bestämmelserna i del V.

Artikel 58 i havsrättskonventionen innehåller bestämmelser om andra staters rättigheter och skyldigheter i den ekonomiska zonen. För det första har kuststater och kustlösa stater, med beaktande av de relevanta bestämmelserna i havsrättskonventionen, i den ekonomiska zonen enligt artikel 87 frihet till sjöfart och överflygning, frihet att lägga ut undervattenskablar och rörledningar samt frihet till annan enligt folkrätten legitim användning av havet i samband med dessa friheter, såsom de som har samband med fartygs och luftfartygs framförande samt skötsel av undervattenskablar och rörledningar och är förenliga med övriga bestämmelser i havsrättskonventionen (artikel 58.1).

Artikel 87 i havsrättskonventionen, som det hänvisas till ovan, innehåller bestämmelser om det fria havet, av vilka exempelvis den principiella friheten att lägga ut undervattenskablar och rörledningar tillämpas i enlighet med artikel 58. Andra staters frihet att lägga ut undervattenskablar och rörledningar är dock inte obegränsad, eftersom kuststaten enligt artikel 78, som ska tillämpas med anledning av hänvisningen i artikel 87, bland annat har befogenhet att godkänna utstakningen av rörledningarnas sträckning, rätt att fastställa villkor för kablar eller rörledningar som leder till kuststatens territorium eller territorialhavet samt jurisdiktion över de kablar eller rörledningar som byggs eller används i samband med driften av de konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner som faller under kuststatens jurisdiktion.

Dessutom tillämpas artiklarna 88–115 i havsrättskonventionen och andra relevanta bestämmelser i folkrätten på andra staters rättigheter och skyldigheter i den ekonomiska zonen, i den mån de inte strider mot bestämmelserna i del V. Dessa artiklar 88–115 handlar om bestämmelser gällande det fria havet, sjöfart, fartyg, kablar och rörledningar. Till exempel, i den mån kuststaten inte har någon rätt eller jurisdiktion i fråga om kablar och rörledningar och inget annat följer

av dessa bestämmelser, har varje stat enligt artikel 112.1 i havsrättskonventionen i princip rätt att lägga undervattenskablar och rörledningar.

2.1.2 Lagen om Finlands ekonomiska zon

Genom lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004) har Finlands ekonomiska zon inrättats i enlighet med FN:s havsrättskonvention. Inrättandet av den ekonomiska zonen innebär att kuststatens begränsade överhöghet enligt folkrätten utvidgas utöver territorialvattengränsen.

I 1 kap. i lagen om Finlands ekonomiska zon definieras allmänt den ekonomiska zonen och uppräknas de rättigheter och den jurisdiktion som tillkommer finska staten i den ekonomiska zonen. Bestämmelser om den lagstiftning som ska tillämpas i den ekonomiska zonen finns i 2 kap. i lagen om Finlands ekonomiska zon. Bestämmelser om ekonomiskt utnyttjande av den ekonomiska zonen och forskning som avser utnyttjande av den samt byggande i den ekonomiska zonen finns i 3 kap., bestämmelser om marinvetenskaplig forskning i 4 kap. och bestämmelser om tillämpning av finsk straffrätt i den ekonomiska zonen samt straff i 5 kap. i lagen om Finlands ekonomiska zon. I 6 kap. i lagen om Finlands ekonomiska zon finns till exempel bestämmelser om lagstiftning som ska tillämpas på konstgjorda öar, anläggningar och andra konstruktioner, myndigheternas behörighet och behöriga domstolar.

Enligt 1 § i lagen om Finlands ekonomiska zon omfattar Finlands ekonomiska zon det havsområde som ligger omedelbart utanför Finlands territorialvatten och som avgränsas i enlighet med Finlands överenskommelser med främmande stater, det vill säga Sverige, Estland och Ryssland, och vars yttre gräns anges genom förordning av statsrådet. Finlands ekonomiska zon ligger i Finska viken, norra Östersjön, Bottenhavet och Bottenviken. I statsrådets förordning om Finlands ekonomiska zon (1073/2004) som utfärdats med stöd av lagen om Finlands ekonomiska zon anges med koordinater de punkter som utgör Finlands ekonomiska zons yttre gräns och som förenas med rätta linjer.

I 2 § i lagen om Finlands ekonomiska zon fastställs vilka rättigheter och jurisdiktion Finland har i enlighet med folkrätten, och centrala bestämmelser om detta ingår enligt regeringens proposition gällande lagen om Finlands ekonomiska zon (RP 53/2004 rd) i artikel 56 i FN:s havsrättskonvention. Enligt 2 § tillkommer rätten att utforska och utnyttja, bevara och förvalta levande och icke-levande naturtillgångar i den ekonomiska zonen samt rätten till andra verksamheter som avser ekonomisk exploatering och utforskning av zonen finska staten. Dessutom har Finland i den ekonomiska zonen enligt folkrätten jurisdiktion i fråga om uppförande och användning av konstgjorda öar, anläggningar och andra konstruktioner samt i fråga om skydd av den marina miljön och marinvetenskaplig forskning liksom andra rättigheter och skyldigheter enligt folkrätten.

I lagen om Finlands ekonomiska zon har man med tanke på informationsvärde valt ett regleringssätt där den lagstiftning som ska tillämpas i den ekonomiska zonen anges i kapitel 2, där det finns bestämmelser om den lagstiftning som ska tillämpas på miljöskydd, vattenbyggande och havsplanering, fiske, jakt och naturvård, skydd av undervattensledningar, marksubstanser och gruvmineral. I 3 a § i lagen föreskrivs om tillämpningen av vissa lagar på konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner som uppförs i den ekonomiska zonen samt rör och kablar som installeras eller används i samband med verksamheten. Rör och kablar betraktas inte som anläggningar eller konstruktioner. Enligt 5 a § i lagen tillämpas de bestämmelser om tillämplig lagstiftning i den ekonomiska zonen som finns i 3 kap. i lagen om Finlands ekonomiska zon inte i regel på utnyttjande av vindenergi eller på forskning som avser utnyttjande av vindenergi, utan på dessa tillämpas lagen om havsbaserad vindkraft i den ekonomiska zonen.

I lagen om Finlands ekonomiska zon finns inga uttryckliga bestämmelser om tillämpningen av finsk skattelagstiftning. Motiveringen till den regeringsproposition som ledde fram till lagen om Finlands ekonomiska zon (RP 53/2004 rd) är knapp i fråga om 17 § när den i huvudsak hänvisar till artikel 60.2 i havsrättskonventionen, där kuststatens jurisdiktion även omfattar skattelagstiftning.

Enligt den nuvarande 17 § som trädde i kraft vid ingången av 2025 ska finsk lag tillämpas på konstgjorda öar, anläggningar och andra konstruktioner som uppförts i Finlands ekonomiska zon på samma sätt som om konstruktionen hade funnits på den del av Finlands territorium som ligger närmast men inte hör till Ålands territorium. I fråga om ändringsbehovet av regleringen bedöms det i regeringens proposition RP 147/2024 rd att paragrafen som gällde tidigare lämnade utrymme för tolkning när det gäller tillämpningen av flera av de lagar som gäller uppförande av byggnader och konstruktioner och lämnade till exempel tillämpningen av fastighets-skattelagen i den ekonomiska zonen oklar. Enligt specialmotiveringen till 17 § i lagen tillämpas på havsbaserade vindkraftsprojekt sådana lagar som kan anses vara tillämpliga på konstgjorda öar, anläggningar och andra konstruktioner. Som exempel har angetts arbetslagstiftning som tillämpas på underhållsarbete vid havsbaserade vindkraftverk och elsäkerhetslagen (1135/2016) som tillämpas på elektrisk utrustning vid havsbaserade vindkraftverk.

Med hänsyn till det ovannämnda utgör den nuvarande regleringen i lagen om Finlands ekonomiska zon i sig inget hinder för att tillämpa finsk skattelagstiftning i Finlands ekonomiska zon. Det bedöms att ändringsbehov inte finns med avseende på den gällande 17 §.

2.1.3 Den ekonomiska zonen med tanke på Ålands självstyrelse

Till landskapet Åland hör enligt 2 § 1 mom. i självstyrelselagen för Åland (1144/1991, nedan *självstyrelselagen*) territorialvatten som enligt gällande stadganden om gränserna för Finlands territorialvatten omedelbart ansluter sig till detta område. Finlands ekonomiska zon hör inte till landskapets område.

Det ursprungliga avgörandet i samband med lagen om Finlands ekonomiska zon, enligt vilket Ålands lagstiftningsbehörighet inte har utvidgats till den ekonomiska zonen, har inte ändrats under den tid som lagen om Finlands ekonomiska zon har gällt. Till exempel i samband med riksdagsbehandlingen av propositionen RP 147/2024 rd preciserades ordalydelsen i 17 § i enlighet med ekonomiutskottets betänkande (EkUB 21/2024 rd) så att det är klart att finsk lag tillämpas på konstgjorda öar, anläggningar och andra konstruktioner som har uppförts i den ekonomiska zonen på samma sätt som om konstruktionen hade funnits på den del av Finlands territorium som ligger närmast och som inte hör till Ålands territorium.

2.2 Fastighetsbeskattning

2.2.1 Allmänt om fastighetsbeskattningen

Fastighetsskatt betalas enligt fastighetsskattelagen (654/1992) på basis av fastighetens värde till den kommun inom vars område fastigheten är belägen. Till skattebasen för fastighetsskatten hör mark samt byggnader och konstruktioner. Fastighetsskatten utgör en andel enligt fastighetsskatteprocentsatsen av fastighetens beskattningsvärde, som bestäms separat för mark och byggnader. Den skattskyldige är ägaren med de undantag som anges i 7 § i fastighetsskattelagen.

Enligt 2 § i fastighetsskattelagen avses med fastighet i fastighetsskattelagen en sådan tomt, lägenhet och annan självständig enhet i Finland som har införts eller bör införas som fastighet i

det fastighetsregister som avses i fastighetsregisterlagen (392/1985). En byggnad och andra beståndsdelar anses höra till fastigheten till den del de beaktas vid tillämpningen av de värderingsgrunder som nämns i 15 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005, nedan *värderingslagen*). Dessutom tillämpas bestämmelserna om fastigheter enligt fastighetsskattelagen bland annat på byggnader och konstruktioner som tillhör andra än markägare och som värderas för fastighetsbeskattningen i enlighet med värderingsgrunderna i värderingslagen.

Fastigheter som är befriade från skatt är enligt 3 § i fastighetsskattelagen bland annat vattenområden samt privata naturskyddsområden som skyddas med stöd av 47 § i naturvårdslagen (9/2023), med undantag för byggnader och konstruktioner som finns på området och dessa byggnaders och konstruktioners byggplatser. Skattefria är också till exempel byggnader eller konstruktioner som används för övervakning av Finlands territorium eller andra fastigheter till den del de används för försvarsmaktens behov som fästningsverk, militär-, flyg- och flottbas, forsknings- eller försöksanstalt, förråd eller depå.

Kommunerna är inte skyldiga att betala skatt för fastigheter som de äger på sitt eget område.

Bestämmelserna om fastigheter i fastighetsskattelagen tillämpas också på byggnader och konstruktioner inom Finlands territorialvatten, eftersom kustkommunernas gränser till havs sträcker sig ända till territorialvattengränsen. Fastighetsskatt för skattebasens de delområden som är belägna på områden som hör till kommunens territorialvatten betalas sålunda på motsvarande grunder som på andra ställen inom kommunens område. Eftersom vattenområden utgör fastigheter som är befriade från fastighetsskatt, utgörs skattebasen till havs i praktiken av öar samt av byggnader och konstruktioner med de undantag som anges i 3 § i fastighetsskattelagen.

Förpliktelser som grundar sig på internationella avtal och som är bindande för Finland har beaktats i 4 § i fastighetsskattelagen genom att det föreskrivs om skattefrihet som grundar sig på internationella avtal. Enligt bestämmelsen ska för en fastighet inte betalas skatt, om beskattningen strider mot föreskrifterna i ett internationellt avtal som binder Finland. Ovan avsedda avtalsbestämmelser som begränsar fastighetsbeskattningen finns vanligen i olika internationella avtal som gäller diplomatiska relationer, beskickningar och andra ärenden inom utrikesförvaltningen.

Frågan huruvida fastighetsskattelagen kan tillämpas på byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon har inte hittills uttryckligen aktualiserats i samband med verkställandet av fastighetsbeskattningen. Lagen om Finlands ekonomiska zon eller havsrättskonventionen utgör i sig inget hinder för att tillämpa fastighetsskattelagen. Utifrån fastighetsskattelagens utgångspunkter kan det emellertid med fog anses att fastighetsskattelagen i nuläget inte tillämpas i Finlands ekonomiska zon, eftersom de enheter som avses i 2 § i fastighetsskattelagen inte är belägna i Finland och inte inom någon kommuns område.

Enligt 11 § 3 mom. i fastighetsskattelagen tillämpas den av kommunfullmäktige bestämda allmänna fastighetsskatteprocentsatsen för mark enligt 4 mom. och den allmänna fastighetsskatteprocentsats för byggnader som avses i 5 mom. på fastigheter som är skattepliktiga enligt fastighetsskattelagen, om inte något annat följer av skatteprocentsatserna i 12, 12 a, 12 b, 13, 13 a eller 14 §.

Kommunfullmäktige ska årligen bestämma åtminstone följande procentsatser för fastighetsskatt: den allmänna fastighetsskattesatsen för mark till minst 1,30 och högst 2,00, den allmänna fastighetsskattesatsen för byggnader till minst 0,93 och högst 2,00, skatteprocentsatsen för byggnader för stadigvarande boende till minst 0,41 och högst 1,00 samt skatteprocentsatsen för

andra bostadsbyggnader till minst 0,93 och högst 2,00. Dessutom ska kommunerna i huvudstadsregionen och dess kranskommuner bestämma för byggplatser som i huvudsak är planerade för bostadsbyggande en särskild skatteprocentsats som är minst 3,00 procentenheter högre än den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen för mark men som får dock högst vara 6,00.

Därtill kan kommunen separat bestämma en skatteprocentsats för byggnader och anläggningar som hör till ett kraftverk eller en slutförvaringsanläggning för kärnbränsle (högst 3,10) samt en lägre skatteprocentsats för byggnader och mark som ägs av ett allmännyttigt samfund. Andra kommuner än kommunerna i huvudstadsregionen kan bestämma en särskild skatteprocentsats (minst 2,00 och högst 6,00) för obebyggda byggplatser. Har ingen särskild skatteprocentsats bestämts ska de allmänna fastighetsskatteprocentsatserna för mark och byggnader tillämpas.

Som värdet av en fastighet betraktas enligt 15 § i fastighetsskattelagen det värde som beräknas enligt värderingslagen, och de bestämmelser och beslut som utfärdats med stöd av den, för kalenderåret före det år då fastighetsskatten påförs, enligt vilka också värdet av en fastighet som hör till företagsförmögenheten bestäms.

Enligt 30 § i värderingslagen anses som beskattningsvärde för byggnader, konstruktioner och vattenkraftverk återanskaffningsvärdet minskat med årliga åldersavdrag, med vilka åldrandets inverkan på byggnadens värde beaktas. Åldersavdragen varierar beroende på typ av byggnad och delvis beroende på byggnadsmaterial mellan 1 och 10 procent och görs från återanskaffningsvärdet linjärt från och med det år då byggnaden färdigställdes. Som värdet av en byggnad eller konstruktion som är i bruk anses dock minst 20 eller 40 procent beroende på byggnadstyp.

Med stöd av 30 § 2 mom. i värderingslagen föreskrivs genom förordning av finansministeriet närmare om beräkningen av återanskaffningsvärdet. Förordningen ges årligen. Den förordning av finansministeriet om grunder för återanskaffningsvärdet av byggnader vid bestämmandet av beskattningsvärdet för år 2024 (681/2024, nedan *förordningen om återanskaffningsvärdet*) som tillämpas på beskattningen för 2025 gavs den 29 november 2024.

I förordningen om återanskaffningsvärdet fastställs grunderna för beräkning av återanskaffningsvärdet för omkring 30 typer av byggnader, bland annat småhus, bostadshöghus, fritidsbostäder, ekonomi- och garagebyggnader, kontorsbyggnader, butiksbyggnader och industribyggnader. I återanskaffningsvärdena görs årligen en justering som motsvarar förändringen i byggnadskostnadsindex.

För konstruktioner har det inte fastställts beräkningsgrunder enligt byggnadstyper, utan såsom återanskaffningsvärde av en konstruktion anses enligt förordningen om återanskaffningsvärdet 75 procent av byggnadskostnaderna för motsvarande byggnad eller konstruktion. Byggnadskostnaderna är mervärdesskattefria. Också återanskaffningsvärdena för konstruktioner har årligen höjts schematiskt i enlighet med förändringen i byggnadskostnadsindex.

Om byggnaden eller konstruktionen är halvfärdig vid tidpunkten för när fastighetsskatten bestäms, beräknas byggnadens värde utifrån förordningen om återanskaffningsvärdet som om byggnaden varit färdigställd. Beskattningsvärdet av byggnaden utgörs av den andel av återanskaffningsvärdet av hela byggnaden som motsvarar graden av färdigställande. Graden av färdigställande bestäms enligt förhållandena vid slutet av det år som föregår skatteåret.

2.2.2 Vindkraftverk vid fastighetsbeskattningen

Vindkraftverk är sådana konstruktioner som avses i fastighetsskattelagen och vilkas skattepliktiga delar, det vill säga fundamentet, stommen och maskinrummet, värderas på basis av byggnadskostnaderna. Som återanskaffningsvärde för ett vindkraftverk betraktas 75 procent av byggnadskostnaderna för de skattepliktiga delarna, och i återanskaffningsvärdet görs årligen en justering som motsvarar ändringen av byggnadskostnadsindex. Som ett vindkraftverks beskattningsvärde betraktas återanskaffningsvärdet minskat med ett årligt åldersavdrag på 2,5 procent, dock minst 40 procent av återanskaffningsvärdet. Land- och havsbaserade vindkraftverk värderas på samma sätt.

Skatteförvaltningen har gett anvisningen Beskattning av vind- och solkraftverk (Dnr VH/4948/00.01.00/2021, utfärdad 17.3.2022). Enligt anvisningen ska som återanskaffningsvärde av ett vindkraftverk betraktas 75 procent av de bokförda byggnadskostnaderna för vindkraftverkets torn (fundament, stomme och maskinrum) som aktiverats i balansräkningen. I fråga om byggnadskostnaderna beaktas även de i anvisningen nämnda omkostnaderna, såsom också drifts- och samkostnaderna för byggarbetsplatsen, byggherrens kostnader, räntor och försäkringar under byggandet, samt kostnader för röjning och markbearbetning. Samkostnaderna indelas i anskaffningsutgiften för byggnader och konstruktioner och anskaffningsutgiften för maskiner och anordningar i förhållande till byggnads- och anskaffningskostnaderna.

Den tillämpliga skatteprocentsatsen för vindkraftverk är antingen den i 14 § i fastighetsskattelagen avsedda skatteprocentsatsen för kraftverk (nedan *kraftverksprocenten*) eller den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen för byggnader. Kraftverksprocenten ska tillämpas på byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk eller en slutförvaringsanläggning för använt kärnbränsle. Om kraftverksprocenten inte kan tillämpas på kraftverket eller om kommunen inte har fastställt någon sådan, tillämpas på kraftverket den allmänna fastighetsskattesats för byggnader som kommunen bestämt.

Med kraftverk avses alla slags elproducerande anläggningar. Som kraftverk anses inte till exempel värmeverk och värmecentraler som endast producerar värme eller idkar distribution av energi. Om både el och värme produceras i samma anläggning, ska byggnadens användningsändamål bestämmas enligt det huvudsakliga användningsändamålet.

Tillämpningen av kraftverksprocenten förutsätter att kraftverkets nominella effekt överskrider 10 megavoltampere eller, om flera kraftverk är anslutna till ett distributionsnät, ett högspänningsdistributionsnät eller ett stamnät via en gemensam anslutningspunkt, att den sammanräknade nominella effekten överskrider 10 megavoltampere. Kraftverksprocenten blir tillämplig när ett kraftverk ansluts till nätet, och den tillämpas ända tills kraftverket permanent fränkopplas från nätet.

År 2024 har sammanlagt 244 kommuner av alla 293 kommuner i Fastlandsfinland fastställt en kraftverksprocent enligt 14 § i fastighetsskattelagen. I 187 kommuner, vilket motsvarar cirka 77 procent av de kommuner som fastställt kraftverksprocenten, har kraftverksprocenten fastställts till den högsta tillåtna nivån på 3,10 procent, medan 57 kommuner har fastställt en lägre kraftverksprocent än denna, i genomsnitt cirka 2,40 procent för de sistnämnda kommunerna. Den viktade genomsnittliga kraftverksprocent som vägts med beskattningsvärdena enligt fastighetsbeskattningen för 2024 är cirka 3,09 procent, vilket även motsvarar den viktade genomsnittliga kraftverksprocent som beräknats enligt uppgifterna för fastighetsbeskattningen år 2023.

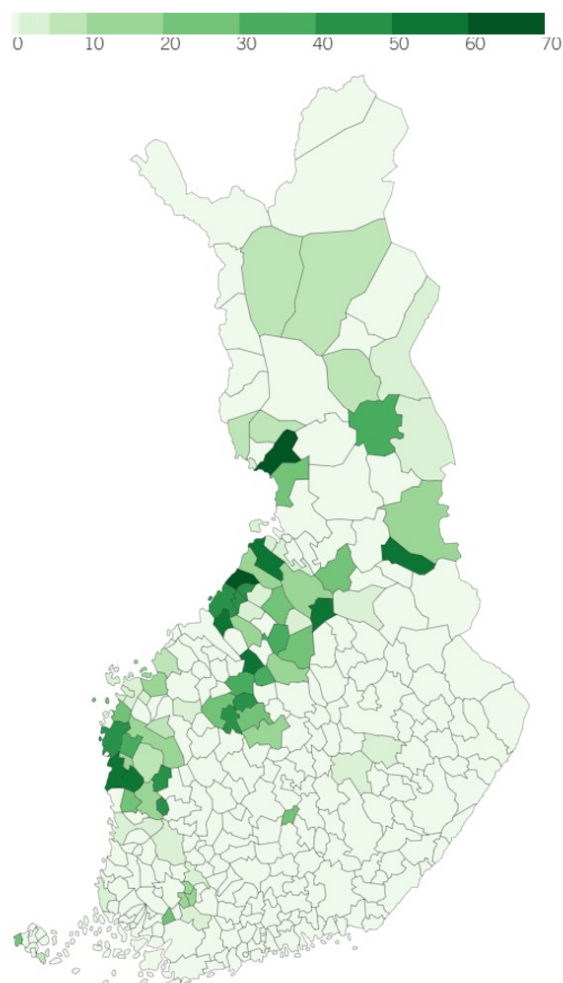
Enligt uppgifterna för fastighetsbeskattningen 2024⁵ uppgick skattebasen (mark och byggnader) som helhet till 276,5 miljarder euro (år 2023 272,1 miljarder euro), varav den debiterade fastighetsskatten uppgick till sammanlagt 2,4 miljarder euro (år 2023 2,2 miljarder euro). Skattebasen för byggnader och konstruktioner som omfattades av kraftverksprocenten uppgick till 3,74 miljarder euro (år 2023 3,38 miljarder euro) och den debiterade fastighetsskatten uppgick till 115,7 miljoner euro (år 2023 104,5 miljoner euro).

Vind- och solkraftverk finns i fastighetsbeskattningsuppgifterna under samma byggnadstyp och de specificeras inte i fastighetsskattestatistiken. Fastighetsskatten för vind- och solkraftverk omfattar enligt statistiken endast skatten för vind- och solkraftverken, inte marken på vilken kraftverken är belägna. Fastighetsskatten för vind- och solkraftverken var år 2024 cirka 46,7 miljoner euro (år 2023 35,9 miljoner euro). Fastighetsskatten för vindkraftverk och solkraftverk har nästan tredubblats på fyra år.

På kommunnivå varierar vind- och solkraftverkens andel av fastighetsskatteintäkterna kraftigt, och för enskilda kommuner utgör de en betydande inkomstkälla.

Andelen av vind- och solkraftverk av kommuners fastighetsskatteintäkter år 2024

⁵ Uppgifter som använts i propositionen grundar sig på fastighetsskattestatistik som publicerats av Skatteförvaltningen. Fastighetsbeskattningen för 2024 har beskrivits i publikationen Statistik från Skatteförvaltningen: Fastighetsbeskattningen skatteåret 2024. Publikationen är tillgänglig på adressen: https://www.vero.fi/sv/skatteforvaltningen/statistiken/statistik_om_fastighetsbeskattninge/fastighetsbeskattningen-skattearet-2024/

Källa: Statistik från Skatteförvaltningen: Fastighetsbeskattningen skatteåret 2024. Publikationen är tillgänglig på adressen: https://www.vero.fi/sv/skatteforvaltningen/statistiken/statistik_om_fastighetsbeskattninge/fastighetsbeskattningen-skattearet-2024/

På landskapsnivå ligger vind- och solkraftverkens andel av det sammanlagda fastighetsskattutfallet nära noll i flera landskap, som till exempel i Norra Karelen (0,0 procent), Nyland (0,0 procent), Päijänne-Tavastland (0,0 procent), Norra Savolax (0,1 procent), Kymmenedalen (0,1 procent), Birkaland (0,1 procent), Södra Savolax (0,2 procent), Egentliga Finland (0,2 procent), Södra Karelen (0,2 procent), och Egentliga Tavastland (0,6 procent). De största andelarna koncentreras till landskapen vid västkusten och i norr, som till exempel till Mellersta Österbotten (12,1 procent), Norra Österbotten (10,9 procent), Österbotten (10,1 procent), Södra Österbotten (6,7 procent) och Kajanaland (6,3 procent).

2.2.3 Fastighetsbeskattning i landskapet Åland

Enligt 18 § 5 punkten i självstyrelselagen för Åland har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om ärenden som gäller kommunen tillkommande skatter. Fastighetsbeskattningen på Åland hör därför till landskapets lagstiftningsbehörighet.

I enlighet med 2 § 1 mom. i självstyrelselagen omfattar landskapet det område som när denna lag träder i kraft hör till landskapet samt det territorialvatten som enligt gällande stadganden om gränserna för Finlands territorialvatten omedelbart ansluter sig till detta område. Till landskapets område hör inte havsområden i Finlands ekonomiska zon, och efter självstyrelselagens ikraftträdande har landskapets behörighet inte heller utvidgats till Finlands ekonomiska zon. Stiftande av fastighetsskatt i Finlands ekonomiska zon faller således under rikets lagstiftningsbehörighet på det sätt som föreskrivs i 27 § 36 punkten i självstyrelselagen.

Fastighetsbeskattningen på Åland grundar sig på bestämmelserna i fastighetsskattelag för landskapet Åland (ÅFS 15/1993). Fastighetsskattelagen för landskapet är till sin natur en blankettlag som hänvisar till fastighetsskattelagen för riket, enligt vilken fastighetsskatt med vissa undantag betalas i enlighet med fastighetsskattelagen.

De undantag från fastighetsskattelagen för riket som tillämpas i landskapet gäller intervallen för fastighetsskattesatserna samt tillämpningsområdet för skatteprocentsatserna för andra bostadsbyggnader och de skattesatser för kraftverk som tillämpas på vindkraftverk. Fastighetsskattesatserna kan som lägst vara 0,00 procent och skatteprocentsatsen för andra bostadsbyggnader kan bestämmas till högst 0,90 procentenheter högre än skatteprocentsatsen för bostadsbyggnader som huvudsakligen används för stadigvarande boende, dock högst 0,90 procent. Den skatteprocentsats för andra bostadsbyggnader som avses i 13 § 1 mom. i fastighetsskattelagen för riket tillämpas inte enbart på fritidsbostäder som hyrs ut, och med avvikelse från 14 § 2 mom. i fastighetsskattelagen tillämpas på vindkraftverk med en nominell effekt på högst 10 megavoltampere den allmänna fastighetsskattesatsen också när flera kraftverk har en gemensam anslutningspunkt till elnätet.

Med stöd av 1 § i republikens presidents förordning om verkställandet av beskattningen på Åland för skatter som betalas till landskapet Åland och kommunerna på Åland (610/2020) sköter Skatteförvaltningen förvaltningsuppgifter som enligt landskapet Ålands lagstiftning hör till Ålands landskapsregering när det gäller bland annat fastighetsskatt. Med stöd av 2 § i förordningen svarar landskapet Åland bland annat för de kostnader som orsakas av särdrag i lagstiftningen om kommunalskatt och fastighetsskatt i landskapet i enlighet med vad landskapsregeringen och Skatteförvaltningen kommer överens om.

2.3 Inkomstbeskattning

2.3.1 Skattskyldighetens territoriella dimension

Bestämmelser om skattskyldighetens territoriella dimension finns i avdelning II 1 kap. i inkomstskattelagen (1535/1992). Kapitlet innehåller bestämmelser om allmän och begränsad inkomstskattskyldighet. Skattskyldiga enligt 9 § 1 mom. 1 punkten i inkomstskattelagen är personer som under skatteåret har varit bosatta i Finland, inhemska samfund, samfund som bildats eller registrerats utomlands och vars verkliga ledning utövas i Finland, samfällda förmåner och dödsbon, för inkomst som har förvärvats här och någon annanstans (allmän skattskyldighet). Enligt 9 § 7 mom. i inkomstskattelagen avses med inhemska samfund enligt 1 mom. ett samfund som har bildats eller registrerats i enlighet med finsk lagstiftning.

Skyldiga att betala skatt på inkomst är enligt 9 § 1 mom. 2 punkten i inkomstskattelagen personer som under skatteåret inte har varit bosatta i Finland samt andra utländska samfund än sådana som avses i 1 punkten, för inkomst som har förvärvats här (begränsad skattskyldighet). Inkomst som förvärvats i Finland är med stöd av 10 § 2 punkten i inkomstskattelagen inkomst av rörelse som har bedrivits, av yrke som har utövats eller av jordbruk eller skogsbruk som har bedrivits här. Om en person som inte är bosatt i Finland eller ett utländskt samfund eller konsortium har ett fast driftställe i Finland för bedrivande av näringsverksamhet är, enligt 9 § 3 mom. i inkomstskattelagen, en sådan person, ett sådant samfund eller konsortium utan hinder av 1 mom. 2 punkten och 2 mom. skyldig att betala skatt på grund av inkomst för all inkomst som hänför sig till detta fasta driftställe. Bestämmelser om fast driftställe och hur ett sådant uppkommer finns i 13 a § i inkomstskattelagen.

Enligt I avdelningen 1 kap. i inkomstskattelagen fastställs lagens tillämpningsområde och i 2 kap. de allmänna definitionerna. Den gällande inkomstskattelagen innehåller inte någon bestämmelse som definierar Finland som ett geografiskt territorium. En uttrycklig territoriell definition av Finland i inkomstskattelagen skulle klargöra det nuvarande läget.

2.3.2 Beskattning av inkomst av verksamhet som utländska företag bedriver i Finland

Enligt 1 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) beräknas resultatet av näringsverksamhet vid verkställandet av inkomstbeskattningen på det sätt som bestäms i denna lag. Med näringsverksamhet avses rörelse och yrkesutövning. Ett utländskt företag bedriver verksamhet i Finland på många sätt. Det kan till exempel bilda ett juridiskt självständigt dotterbolag eller agera genom en filial eller ett ombud. Det senare förfarandet kan leda till att ett fast driftställe uppkommer.

Om verksamheten bedrivs via en sammanslutning som är registrerad i Finland, såsom ett aktiebolag, sker beskattningen av bolaget i Finland. Om verksamheten bedrivs genom en utländsk sammanslutning beskattas bolagets verksamhet i den stat där bolaget har sitt hemvist. Dessutom kan utländska företags verksamhet beskattas i Finland till den del verksamheten sker i Finland. Bestämmelser om fast driftställe vid inkomstbeskattningen finns i 13 a § i inkomstskattelagen. Med fast driftställe avses i paragrafen en plats på vilken det för näringsverksamhetens stadigvarande bedrivande finns en särskild plats för affärsverksamhet eller där särskilda anordningar vidtagits. Det fasta driftstället ska vara permanent och ha en fysisk plats för affärsverksamhet. Som exempel nämns i paragrafen en plats där företagets ledning, filial, kontor, industrianläggning, produktionsanläggning, verkstad eller butik eller annat stadigvarande inköps- eller försäljningsställe finns. Till fast driftställe hänförs även en i bruk varande gruva eller annan fyndighet, stenbrott, torvmosse, grustag eller annan därmed jämförlig plats. I centralskattenämndens praxis har en transformatorstation som ansluter sig till en elöverföringskabel ansetts utgöra ett fast driftställe, även om de service- och underhållstjänster som den behöver har anskaffats som köpt tjänst (KVL 52/2007).

Avtal som Finland ingått med andra stater för att dubbelbeskattning ska kunna undvikas, nedan *skatteavtal*, kan begränsa beskattningsrätten enligt den inhemska lagstiftningen i Finland, men de ändrar ändå inte en aktörs ställning som skattskyldig enligt den nationella lagstiftningen. Om det inte finns något gällande skatteavtal, sker beskattningen uteslutande i enlighet med Finlands nationella lagstiftning.

I de skatteavtal som Finland har ingått ingår i regel en definition av en avtalsslutande stat. I de skatteavtal som Finland ingått definieras vanligtvis en avtalsslutande stat i geografisk bemärkelse som det område inom vilket skattelagstiftningen i den avtalsslutande staten är i kraft, in-

begriper de områden som gränsar till statens territorialvatten och där den staten enligt den avtalsslutande statens nationella lagstiftning och i enlighet med folkrätten kan utöva sina rättigheter att utforska och exploatera havsbotten och naturresurserna i dess inre.

Om det finns ett skatteavtal mellan den stat där företaget har sin hemvist och den stat där företaget bedriver sin affärsrörelse, ska det avgöras om det finns ett fast driftställe på grundval av skatteavtalet. Definitionen av ett fast driftställe i skatteavtal som Finland ingått grundar sig på artikel 5 i OECD:s modellskatteavtal. Med fast driftställe avses en stadigvarande plats för affärsverksamhet varifrån verksamheten helt eller delvis bedrivs. Som fast driftställe betraktas i synnerhet en plats för företagsledning, filial, kontor, fabrik, verkstad, gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar. I artikel 5.41 i OECD:s modellavtal klargörs de kriterier enligt vilka automatisk utrustning kan anses utgöra ett fast driftställe. I punkten konstateras att ”fast driftställe kan föreligga även när verksamheten bedrivs huvudsakligen med hjälp av automatisk utrustning och personalens uppgifter inskränker sig till att sätta upp, sköta, övervaka och underhålla utrustningen. Huruvida spel- och försäljningsautomater som ett företag satt upp i den andra staten kan bli ett fast driftställe avgörs av om företaget, förutom att installera maskinerna också driver och underhåller dem. Fast driftställe föreligger dock inte om företaget efter installationen hyr ut automaterna till andra företag. Det kan bli ett fast driftställe om företaget, förutom att installera maskinerna också driver och underhåller dem.”

Den del av rörelseinkomsten för ett fast driftställe som bildas på basis av ett skatteavtal som ska anses höra till det fasta driftstället beskattas med stöd av artikeln om rörelseinkomst i skatteavtalen.

2.4 Verksamhetsmiljön för havsbaserade vindkraftsprojekt

2.4.1 Om särdragen hos havsbaserade vindkraftsprojekt

Utnyttjandet av havsbaserad vindkraft inom elproduktionen har väckt ett stort intresse bland både inhemska och utländska aktörer. Den havsbaserade vindkraftens andel av den totala vindkraftsproduktionen beräknas öka avsevärt, eftersom vindförhållandena till havs ur elproduktionens synvinkel i genomsnitt är bättre och havsområdena gör det möjligt att bygga vindkraftsparker i stor skala.

För närvarande planeras vindkraftsparker i 10–50 meter djupa havsområden och havsbaserade vindkraftverk väntas typiskt ha en enhetseffekt på 15–20 MW. Den totala elproduktionskapaciteten för havsbaserad vindkraft beräknas i allmänhet vara högre än för landbaserad vindkraft, vilket påverkar den ekonomiska lönsamheten för havsbaserade vindkraftsprojekt. Den typiska enhetseffekten för de landbaserade vindkraftverk som för närvarande installeras är i storleksklassen 6 MW.

För närvarande bedöms storskaligt byggande av havsbaserad vindkraft på marknadsmässiga villkor inte i finländska förhållanden vara ekonomiskt tillräckligt lönsamt. Allmänt sett är byggandet av ett havsbaserat vindkraftverk betydligt dyrare än byggandet av ett landbaserat vindkraftverk, eftersom investerings- och projektkostnaderna för havsbaserade vindkraftverk är högre på grund av de krav som havsförhållandena ställer på byggandet, byggnadssättet och byggskedets längd, vilka utgörs till exempel av havsdjupet och avståndet till kusten, havsbottenens kvalitet, vindstyrka, vågor och isförhållanden. På grund av de mycket varierande havsförhållandena är kostnaderna dock mycket varierande i olika havsområden, och för ett enskilt vindkraftverk till havs kan förhållandena variera avsevärt inom samma vindkraftspark.

För närvarande bedöms ett gravitationsfundament som förankras i havsbotten eller ett mono-pile-fundament som pålas ner i havsbotten vara lämpligt för finländska förhållanden. Komponenter som används i havsbaserade vindkraftverk är effektivare och bättre korrosionsskyddade än motsvarande komponenter i landbaserade vindkraftverk för säkerställande av att de är hållbara. Grundarbetet för fundamentet vid byggande av havsbaserade vindkraftverk kräver att mjukt ytmateriel och stenblock på havsbotten avlägsnas genom muddring och utjämning samt byggande av tätat bottenkikt ovanpå den bärande botten. Fundamentet för ett havsbaserat vindkraftverk tillverkas på land och transporteras till installationsplatsen med fartyg.

Dessutom påverkas bedömningar som gäller den ekonomiska lönsamheten hos havsbaserade vindkraftsprojekt av förväntningar på den energiintensiva industrins elbehov, elnätsanslutningar, elöverföring och möjligheter till lagring av el samt på utvecklingen av marknadspriserna på el. Även den teknologiska utvecklingen påverkar förbättringen av den ekonomiska lönsamheten.

2.4.2 Pågående och planerade havsbaserade vindkraftsprojekt i Finland

I Finland finns tills vidare havsbaserade vindkraftverk endast i vindkraftsparken i Tahkoluoto i Björneborg, som är världens första vindkraftspark som byggts i tillfrysande hav. Det första havsbaserade vindkraftverket byggdes med investeringsstöd 2010. År 2017 färdigställdes 10 havsbaserade vindkraftverk, för vilka inmatningspris betalades och ett stöd på 20 miljoner euro för merkostnaderna för byggandet av havskabeln beviljades. Årsproduktionen i Tahkoluoto havsvindpark är 157 000 MWh.

Avsikten är att Tahkoluoto havsvindpark utvidgas ytterligare till ett avstånd av 4–22 km från stranden på ett område med 15–45 meters havsdjup genom byggande av 40 vindkraftverk med en effekt på över 15 megawatt. Två havsbaserade vindkraftverk kommer att byggas som demonstrationsprojekt med investeringsstöd på 30 miljoner euro 2023–2026 och resten under de närmaste åren. De vindkraftverk som byggs beräknas ha en total effekt på 600–800 MW och en årsproduktion på cirka 109 000 MWh.

Projekt i Finlands territorialvatten pågår även utanför Ijo (Suurhiekkä), Torneå (Röyttä), Brahestad-Pyhäjoki (Maanahkiainen) och Korsnäs, vars sammanlagda effekt tillsammans med Tahkoluoto beräknas vara i storleksklassen 6 500 MW. Dessutom har Forststyrelsen också inlett en konkurrensutsättning på nya områden utanför Närpes och Pyhäjoki-Brahestad och har för avsikt att inleda en konkurrensutsättning på tre andra områden (Kristinestad, Brahestad-Siikajoki, Siikajoki-Karlö).

I scenariot rubricerat Merellä tuulee⁶ som Fingrid Abp har utarbetat antas att den sammanlagda effekten av vindkraft ökar med en jämn årlig hastighet på över 1 000 MW huvudsakligen på grund av byggandet av landbaserad vindkraft, så att den sammanlagda effektkapaciteten överskrider 10 000 MW mot slutet av 2020-talet, varefter vindkraftens effekt börjar öka snabbare och når 20 000 MW 2035. I scenariot uppgår både den havsbaserade och den landbaserade vindkraftskapaciteten till cirka 10 000 MW 2035 och senast 2045 kan kapaciteten för havsbaserad vindkraft uppgå till 20 000 MW jämfört med den landbaserade vindkraften på 10 000 MW. I en

⁶ Fingrid (2021), Verkkovisio. https://www.fingrid.fi/globalassets/dokumentit/fi/sahkomarkkinat/fingrid_verkkovisio.pdf (tillgänglig på finska).

senare utredning⁷ som Fingrid Abp har utarbetat antas att det byggs havsvindkraft under 2030-talet för cirka 6 500 MW.

Havsbaserade vindkraftsprojekt inom Finlands ekonomiska zon är i allmänhet först i inlednings-skedet, och de första vindkraftsparkerna antas bli färdigställda mot slutet av 2030-talet. En havsbaserad vindkraftspark kan förväntas omfatta omkring 100–150 vindkraftverk med en effekt på 15–20 MW var. Hittills har man i Finlands ekonomiska zon ansökt om undersökningstillstånd för 22 vindkraftsparker till havs, och statsrådet har tills vidare beviljat undersökningstillstånd för 14 vindkraftsområden till havs. Till arbets- och näringsministeriet har 17 ansökningar om utnyttjanderätt lämnats in med stöd av lagen om Finlands ekonomiska zon. Varje ansökan åsyftar ensamrätt till ett specifikt område för havsbaserad vindkraft. Statsrådet har i maj 2024 gett avslag på alla ansökningar om utnyttjanderätt.

Den vid ingången av 2025 ikraftträdde lagen om havsbaserad vindkraft i den ekonomiska zonen tillämpas på utnyttjande av vindkraft och forskning som syftar till utnyttjande av vindkraft inom Finlands ekonomiska zon, och syftet med den konkurrensutsättningsmodell som ingår i lagens grundläggande avgöranden är att bidra till att de företag som kan genomföra projekt får nyttjanderätt till vindkraftsområden till havs. Statsrådet väljer ut de områden som ska konkurrensutsättas för de havsbaserade vindkraftsprojekt som planeras i den ekonomiska zonen och Energimyndigheten avgör mellan konkurrerande företag inom samma områden vem som vinner anbudsförfarandet och får ensamrätt att hos statsrådet ansöka om att få utnyttja det konkurrensutsatta området för ett havsbaserat vindkraftsprojekt. Innehavaren av ett utnyttjandetillstånd får enligt det beviljade utnyttjandetillståndet en tidsbunden ensamrätt att utnyttja ett visst område i den ekonomiska zonen för utnyttjande av vindenergi och är skyldig att betala till Energimyndigheten den utnyttjandeavgift som ingår i anbudet för sin rätt att utnyttja området för utnyttjande av vindenergi.

Vid verkställandet av lagen om havsbaserad vindkraft i den ekonomiska zonen eftersträvas det att beredningen av en statsrådsförordning om kriterierna för valet av vinnare i konkurrensutsättningen fortsätter under åren 2025 samt att statsrådets beslut om de första områden som ska konkurrensutsättas fattas hösten 2025. Energimyndigheten kan efter att statsrådet har fattat beslut om de områden som ska konkurrensutsättas ordna konkurrensutsättningen uppskattningsvis tidigast i slutet av 2025.⁸

2.4.3 Om de regionala konsekvenserna av havsbaserade vindkraftsprojekt

Havsbaserade vindkraftsprojekt kan ha effekter som når till kustområden och som kan förorsaka regionala olägenheter för olika slags havsbaserade verksamheter, miljön och naturen. Regionala

⁷ Fingrid (2024), Merituulivoiman alustavat liityntämähdollisuusdet Fingridin kantaverkkoon 2030-luvulla. (tillgänglig på finska).

⁸ Arbets- och näringsministeriets pressmeddelande av den 19 december 2024 lagen om havsbaserad vindkraft i den ekonomiska zonen träder i kraft – Den första konkurrensutsättningen av vindkraftsområden kan inledas i slutet av nästa år. Pressmeddelandet finns tillgängligt på adressen: <https://tem.fi/sv/-/lagen-om-havsbaserad-vindkraft-i-den-ekonomiska-zonen-trader-i-kraft-den-forsta-konkurrensutsattningen-av-vindkraftsomraden-kan-inledas-i-slutet-av-2025>

olägenheter kan till exempel vara olägenheter för havstrafik, fiskbestånd, fiske och fiskeområden samt buller och visuella olägenheter.⁹

Havsbaseade vindkraftsprojekt kan genom mångahanda, långa och osäkra konsekvenskedjor orsaka regionala konsekvenser som är mer vidsträckta än enskilda kommuners områden. Det finns dock brist på forskningsdata och praktiska erfarenheter, och därför är det osäkert hur konsekvenserna kommer att se ut och hur omfattande de kommer att vara.

Konsekvenserna för sjöfarten kan ta sig uttryck i färre sjöleder, flaskhalsar inom sjöfarten och ökade säkerhetsrisker inom sjöfarten. Vid farlederna kan havsbaserade vindkraftsprojekt försvåra användningen av farleder och påverka tillgängligheten till hamnar. Konsekvenserna kan variera betydligt beroende på havsområdet, omfattningen av havsbaserade vindkraftsparker samt på antalet kraftverk och deras placering. Havsbaserade vindkraftsparker kan om vintrarna hindra användningen av de bäst lämpade farlederna, vilket kan öka känsligheten för störningar och skador inom vintersjöfarten samt risken för fartygsskador och miljöskador. Dessutom skapar havsbaserade vindkraftsprojekt en risk för att väntområden för vintersjöfart minskar, vilket kan således påverka säkerheten inom sjöfarten. Kvarken och Bottenviken är allmänt sett mer utmanande med tanke på samordningen av havsbaserad vindkraft och sjöfart.

Konsekvenserna för undervattensnaturen, fiskbeståndet och fisket kan vara mycket fallspecifika och bero på projektets läge och omfattning. När det gäller konsekvenserna för fiskbeståndet och undervattensnaturen bedöms de konsekvenser som infaller under kraftverkens byggnadsskede vara de mest betydande. Konsekvenserna under byggnadsskedet hänför sig till ingrepp i botten, den grumling av vattnet som de orsakar och buller från byggandet. Konsekvenser som kan orsakas under driften av havsbaserade vindkraftverk kan hänföra sig till buller och elektromagnetiska fält som orsakas av havskablar. Försämrade verksamhetsförutsättningar för fisket och minskade möjligheter att idka näring eller minskad lönsamhet kan vara indirekta konsekvenser av havsbaserade vindkraftsprojekt.

Visuella olägenheter och buller som orsakas av havsbaserade vindkraftverk i den ekonomiska zonen påverkar inte kustbefolkningen och semesterinvånarna lika mycket. I typiska fall är användningen av havet för rekreation, såsom båtliv, friluftsliv och fritidsfiske, aktivare i kustområden än långt ute på öppet hav, varvid konsekvenserna av havsbaserade vindkraftsprojekt i den ekonomiska zonen för rekreation och näringar kan bedömas vara av ringare betydelse.

2.5 Bedömning av nuläget

Beskattningsfrågor som gäller den ekonomiska zonen beräknas bli vanligare i och med att havsbaserade vindkraftsprojekt genomförs. Även om lagen om Finlands ekonomiska zon och havsrättskonventionen inte hindrar i sig att finsk skattelagstiftning tillämpas i Finlands ekonomiska zon inom de gränser som havsrättskonventionen tillåter, kan rättsläget inte betraktas vara tillfredsställande.

Fastighetsskattelagen tillämpas i nuläget inte i Finlands ekonomiska zon, medan i avsaknad av en uttrycklig territoriell definition av Finland i inkomstskattelagen är det oklart huruvida inkomstskattelagen är tillämplig i Finlands ekonomiska zon. Med tanke på planerade projekt i Finlands ekonomiska zon är det befogat att förtydliga regleringen så att skattebehandlingen är

⁹ Konsekvenser av havsbaserade vindkraftsprojekt har beskrivits på basis av följande publikation: https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/165452/VNTEAS_2024_4.pdf?sequence=7&isAllowed=y (tillgänglig på finska).

förutsebart i ett så tidigt skede av projektutvecklingen som möjligt, vilket kan anses främja investeringssäkerheten för projekten. Målet för ett neutralt skattesystem talar också för att regleringen förtydligas så att skattebehandlingen är så enhetligt som möjligt oavsett om havsbaserade vindkraftsprojekt genomförs i Finlands territorialvatten eller Finlands ekonomiska zon.

Till följd av den nuvarande värderingsmetod som tillämpas på vindkraftverk är den skattebörda som riktar sig till havsbaserade vindkraftverk betydligt högre än för landbaserade vindkraftverk. Denna bristande neutralitet är en följd av att det i praktiken inte finns någon alternativ värderingsmetod till den byggnadskostnadsbaserade individuella värderingen vid värdering av kraftverkskonstruktioner. Beskattningsvärdena av vindkraftverk kan omöjligen härledas från genomsnittliga byggnadskostnader, eftersom konstruktionslösningar finns av olika slag, och därutöver utvecklas deras storlek, byggnadsmetoder och material kontinuerligt.

Huvudmetoden för värdering av byggnader och konstruktioner, enligt vilken 98 procent av det byggnadsbestånd som hör till skattebasen värderas, grundar sig på schematiska genomsnittliga byggnadskostnader. Enstaka byggnaders exceptionellt höga byggnadskostnader, som kan orsakas till exempel av krävande grundläggningsarbeten, beaktas inte på något sätt vid värdering av vindkraftverk för fastighetsbeskattningen. Detta stämmer överens med fastighetsbeskattningens principer, eftersom det gängse värdet av en byggnad som uppförts med höga kostnader på lågklassig markbotten behöver nödvändigtvis inte avvika från det av en byggnad som uppförts med lägre kostnader på högklassig markbotten.

Beskattningsvärdena av vindkraftverk som uppförts på land och till havs står däremot till följd av den värderingsgrund som avviker från värderingsgrunden enligt huvudregeln inte i rätt förhållande till deras gängse värden, när deras produktionsvärden tas som jämförelsepunkt.

3 Målsättning

Syftet med propositionen är att inom de gränser som FN:s havsrättskonvention tillåter utnyttja Finlands beskattningsrätt i Finlands ekonomiska zon i fråga om fastighets- och inkomstbeskattningen. Syftet är att säkerställa att byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon samt den verksamhet som bedrivs där omfattas av fastighets- och inkomstskattelagstiftningen. Målet är också att göra skattebördan för havsbaserade vindkraftverk bättre förenlig med beskattningen av landbaserade vindkraftverk.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

4.1.1 Fastighetsskattelagen

Utgångspunkterna för fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon

Det föreslås att fastighetsskattelagen ändras så att fastighetsskatt ska betalas till staten och kommuner för byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon. Byggnader och konstruktioner ska höra till fastighetsskatteunderlaget till den del de vid fastighetsbeskattningen värderas som byggnader eller konstruktioner.

Såvitt förslaget genomförs innebär det en principiell ändring i fastighetsbeskattningen, eftersom fastighetsskatten sedan gammalt har varit en skatt som riktat sig till skattepliktiga fastigheter

belägna inom en kommun och som betalats som en på basis av den tillämpliga skatteprocentsatsen bestämd andel av fastighetens värde. Fastighetsskatteunderlaget i Finlands ekonomiska zon utgör ett skatteunderlag utanför kommunernas område, och det nuvarande fastighetsskattesystemet känner inte heller till möjligheten av ett sådant delområde av skatteunderlaget. Till denna del finns det ett behov att bestämma särskilt de grunder som avser skattetagare, skatteprocentsatser och fördelningen av skatteintäkter mellan skattetagare på ett från tidigare avvikande sätt.

Statens skattetagarposition kan anses vara befogad med hänsyn till naturen av Finlands ekonomiska zon som ett internationellt havsområde utanför kommunernas område. Med tanke på det nuvarande fastighetsskattesystemet och fastighetsskattens natur som en lokalskatt finns det inget hinder i sig för statens skattetagarposition.

Fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon är inte fullt jämförbar med den nuvarande fastighetsskatten, och inte heller kan kommunernas uteslutande skattetagarposition i någon större grad underbyggas med de skäl som typiskt anförts till stöd för fastighetsskatten som en lokalskatt. Till exempel hör skatteunderlaget i Finlands ekonomiska zon inte till någon kommuns område, och kommuner har inte heller några sådana kommunala uppgifter i Finlands ekonomiska zon till exempel i anslutning till områdesplanering, samhällsbyggande eller offentliga investeringar i infrastruktur som en lokalskatt liknande fastighetsskatten på ett allmänt plan kan ha motiverats med. I detta hänseende är kommunernas ställning väsentligen annorlunda jämfört med verksamheten inom kommunernas område.

För kommuners skattetagarposition talar dock det att storskaliga havsbaserade vindkraftsprojekt som planeras i Finlands ekonomiska zon kan ha effekter som når till kustområden och som kan förorsaka regionala olägenheter för olika slags havsbaserade verksamheter, miljön och naturen. Havsbaserade vindkraftsprojekt kan genom mångahanda, långa och osäkra konsekvenskedjor förorsaka närbelägna kommuner regionala konsekvenser som sträcker sig längre än till enstaka kommuners områden. Regionala olägenheter kan till exempel vara olägenheter för havstrafik, fiskbestånd, fiske och fiskeområden samt buller och visuella olägenheter. I detta avseende kan det anses befogad att kommuner ges rätt till utdelning av fastighetsskatten för byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon.

Det föreslås att statens utdelning är 80 procent av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon och kommunernas utdelning 20 procent.

Fastighetsskattesatser som tillämpas i Finlands ekonomiska zon

Enligt förslaget ska fastighetsskatt betalas för byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk i Finlands ekonomiska zon enligt en viktad genomsnittlig kraftverksprocent, som utgör medeltalet av de i kommunerna med stöd av 14 § i fastighetsskattelagen senast fastställda skatteprocentsatserna som vägts med de beskattningsvärden vid senast verkställda fastighetsbeskattning som omfattas av skattesatsen i respektive kommun.

På motsvarande sätt ska fastighetsskatt betalas för andra byggnader och konstruktioner enligt en viktad genomsnittlig allmän fastighetsskatteprocentsats för byggnader, som utgör medeltalet av de i kommunerna med stöd av 11 § i fastighetsskattelagen senast fastställda allmänna fastighetsskattesatserna för byggnader som vägts med de beskattningsvärden vid senast verkställda fastighetsbeskattning som omfattas av skatteprocentsatsen i respektive kommun.

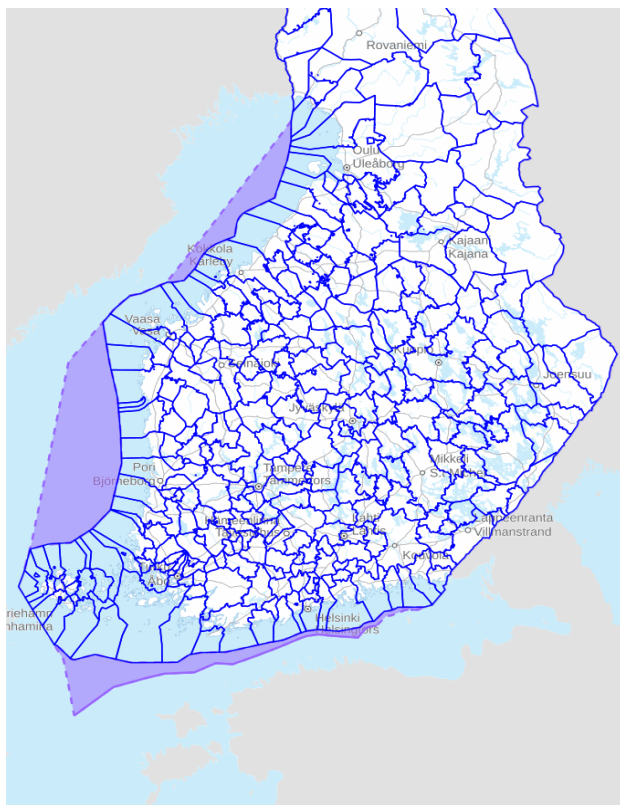
Till bestämningssättet för skatteprocentsatserna har man kommit fram av neutralitetsskäl för att den med beskattningsvärdena viktade skattebelastningen av havsbaserad vindkraft i Finlands

ekonomiska zon skulle i förhållande till vindkraft och övriga produktionsformer befinna sig på samma nivå som i Finlands kommuner i genomsnitt. Den genomsnittliga skatteprocentsatsen för kraftverk framhäver tyngden av de största kraftverkskommunerna vid bestämningen av skatteprocentsatsen, eftersom beskattningsvärdena är större i dessa kommuner. I ljuset av kommunernas nuvarande skatteprocentsatser och beskattningsvärden vid senast verkställda fastighetsbeskattningen är den viktade genomsnittliga kraftverksprocentsatsen 3,09 procent och den viktade genomsnittliga allmänna fastighetsskatteprocentsatsen för byggnader 1,14 procent.

Kommunvisa andelar av utdelningen

Det föreslås att kommunernas utdelning av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon fördelas mellan kustkommuner som är i närheten av kraftverk eller andra skattepliktig byggnader eller konstruktion samt där det för ett kraftverk finns en anslutningspunkt till stamnätet. Sådana kommuner kallas för kommuner som är berättigade till utdelning.

Kommuner som är berättigade till utdelning ska bestämmas med grund i kommunindelningen samt de yttre gränserna för Finlands ekonomiska zon och Finlands territorialvatten. Kommungränserna samt yttre gränserna för Finlands territorialvatten har utmärkts på nedanstående karta med blåa gränsstreck. Delområdena av Finlands ekonomiska zon utgörs av de tre lila zoner som finns utmärkta på kartan. Delområdena är belägna i Bottenviken, Bottenhavet och Finska viken, där Kvarken skiljer åt de två förstnämnda och Skärgårdshavet samt Åland de två sistnämnda.

Källa: Transport- och kommunikationsverket Traficom (<https://julkinen.traficom.fi/oskari/?lang=sv>)

Kommuner som är berättigade till utdelning bestäms delområdesvis. Som kommuner berättigade till utdelning betraktas kommuner som gränsar till yttre gränsen för Finlands territorialvatten och vars område ligger närmast en byggnad eller konstruktion som är belägen i det ifrågasvarande delområdet av den ekonomiska zonen, samt de grannkommuner som tillsammans med en sådan kommun har en gemensam kommungräns som fortsätter till yttre gränsen för Finlands territorialvatten. Såvitt förutsättningarna annars uppfylls kan sådana kommuner som gränsar till detta delområde av Finlands ekonomiska zon väljas ut till första gruppen, medan till den andra gruppen kan väljas ut även andra kommuner som gränsar till yttre gränsen för Finlands territorialvatten.

Som kommuner berättigade till utdelning betraktas även grannkommuner till ovannämnda kommuner som tillsammans har en gemensam kommungräns på Finlands territorialvatten, dock inte kommuner vars område inte omfattar minst 50 kvadratkilometer av Finlands territorialvatten eller vilka gränsar till en annan del av Finlands ekonomiska zon. Till denna tredje grupp kan kustkommuner väljas ut, men utanför faller kommuner som omfattar ringa havsområden samt sådana till detta delområde förhållandevis avlägsna kommuner som gränsar till ett annat delområde av den ekonomiska zonen.

Som kommuner berättigade till utdelning betraktas dessutom kommuner där det finns en anslutningspunkt via vilken ett kraftverk som är beläget i det ifrågasvarande delområdet av den ekonomiska zonen har anslutits till stamnätet. Till denna fjärde grupp hör kommuner för anslutningspunkter för att den regionala olägenhet som orsakas av att grovt byggda anslutningslinjer dras från havsbaserade vindkraftsparker till kusten kan beaktas. Havsbaserade vindkraftsprojekt kan möjligen i någon mån koncentreras till samma havsområden, och utan en specialbestämelse betraktas kommuner för anslutningspunkter inte nödvändigtvis som kommuner berättigade till utdelning.

För allokeringen av skatteintäkterna till de kommuner som är berättigade till utdelning delas kommunernas utdelning av den för skatteåret debiterade fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon upp i tre kalkyleringsposter. Kalkyleringsposterna bestäms delområdesvis. Till samma kalkyleringspost läggs kommunernas andel av fastighetsskatteintäkterna från samma delområde av den ekonomiska zonen.

Enligt förslaget ska fastighetsskatten i samma kalkyleringspost fördelas mellan de kommuner som är berättigade till utdelning i förhållande till kommunernas invånarantal vid utgången av året före skatteåret, dock så att för kommuner med över 25 000 invånare beaktas 25 000 invånare som kommunens invånarantal. Dessutom föreslås att kommunens invånarantal vägs med en koefficient på 0,7, om kommunen har rätt till utdelning av fastighetsskatten för en annan kalkyleringspost.

Den föreslagna fördelningsgrunden syftar till att de kommunvisa utdelningarna fastställs enligt en grund som kan på enhetliga grunder tillämpas på kommuner som är berättigade till utdelning. Begränsningen av kommunernas invånarantal syftar till att förhindra att intäkterna från fastighetsskatten koncentreras till de städer och kommuner som har störst invånarantal. Genom att beakta 70 procent av kommunens invånarantal, dvs. tillämpa koefficienten 0,7 på det, eftersträvas på motsvarande sätt en lindring av att fastighetsskatteintäkter fördubblas i en situation där kommunen har rätt till utdelning av fastighetsskatten i två kalkyleringsposter.

4.1.2 Värderingslagen

För att tillnärma fastighetsbeskattningen av vindkraftverk föreslås en ändring av värderingslagen så att som återanskaffningsvärde för havsbaserade vindkraftverk betraktas 35 procent av

byggnadskostnaderna, medan motsvarande andel av byggnadskostnaderna för landbaserade vindkraftverk är 75 procent som för närvarande. Samtidigt fogas det till värderingslagen den i förordningen om återanskaffningsvärdet nu gällande grundläggande bestämmelse om bestämmandet av återanskaffningsvärdet av konstruktioner, enligt vilken värdet motsvarar 75 procent av de ursprungliga byggnadskostnaderna för konstruktionen. Dessutom ska det föreskrivas på lagnivå om den vedertagna årliga justeringen av återanskaffningsvärdena av konstruktioner i enlighet med årsförändringen av byggnadskostnadsindex.

På det sätt som framgår av regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 3 § i fastighetsskattelagen (RP 169/2020 rd) ska fastighetsbeskattningen av havsbaserade vindkraftverk verkställas genom en förordning av finansministeriet om grunderna för återanskaffningsvärdet av byggnader. Det skulle dock vara lämpligare att lagstifta om detta. På det sätt som konstaterats i regeringens proposition var det innan ändringen genomfördes nödvändigt att försäkra sig om att EU:s regler om statligt stöd inte utgör något hinder för genomförandet av åtgärden.

Fram till juni 2021 anordnades två distansmöten mellan de finska myndigheterna och kommissionens sektion som vid avdelningen för konkurrensfrågor svarar för ärenden gällande statligt stöd för bedömning av om sänkningen av fastighetsbeskattningen av havsbaserade vindkraftverk utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I de informella diskussionerna drog kommissionen slutsatsen att det inte rör sig om statligt stöd. Kommissionen framhöll dock behovet av att regelbundet se över åtgärden för att man ska kunna säkerställa att det inte heller senare uppstår någon fördel i förhållande till landbaserade vindkraftverk, till exempel på grund av lägre bygg- eller driftskostnader eller högre marknadspriser på el.

I nuläget är fastighetsskattekostnaden för havsbaserade vindkraftverk i förhållande till elproduktionen under livscykeln betydligt högre jämfört med landbaserad vindkraft, varför förslaget är motiverat. Enligt förslaget ska som återanskaffningsvärdet av ett havsbaserat vindkraftverk anses utgöra 35 procent av byggnadskostnaderna, och bestämmelsen ska i första hand tillämpas på vindkraftverk till havs som börjar byggas 2025 eller senare. Nivån på dimensioneringen bedöms separat för senare år i ett senare skede.

I värderingslagen läggs dessutom till en bestämmelse som nu saknas om det åldersavdrag som ska tillämpas på solkraftverk. En separat utredning görs om aktualiteten i fråga om det fastställande av beskattningsvärdena för solkraftverk som förutsätts i regeringsprogrammet.

4.1.3 Inkomstskattelagen

I inkomstskattelagen föreslås en territoriell definition av Finland. Enligt förslaget omfattar Finland Finlands land-, luft- och havsområde samt den ekonomiska zonen utanför territorialhavet.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Allmänt om konsekvensbedömningar

Det är endast möjligt att göra en mycket begränsad bedömning av konsekvenserna av de ändringar som nu föreslås och som till största delen avser de närmaste årtiondena, och bedömningen är baserad på osäkra utgångspunkter och antaganden.

Inom havsbaserad vindkraft är projektutvecklingstiderna långa och det beräknas att de första nya havsbaserade vindkraftsprojekten färdigställs på 2030-talet. Projekten för havsbaserad

vindkraft är stora elproduktionsenheter av samma storleksklass som kärnkraftverk. Globalt finns det omkring hundra företag som utvecklar projekt och producerar vindkraft till havs, och det finns inte många företag som är verksamma i Finland och som är kapabla att utveckla och producera vindkraftsprojekt till havs.

Endast en del av de projekt som för närvarande befinner sig i planeringsstadiet kommer att genomföras, och projekt som inte är ekonomiskt lönsamma eller som av andra skäl anses olämpliga kommer inte att genomföras. Avgörande för den ekonomiska lönsamheten är framför allt på efterfrågesidan samhällets investeringar i ren omställning samt på utbudssidan konkurrenskraften hos olika elproduktionsformer och övriga faktorer som inverkar på utbudet på el. Faktorer som påverkar genomförandet av de planerade havsbaserade vindkraftsprojekten är till exempel förväntningarna på etableringen och dimensioneringen av och elbehovet hos den energintensiva industrin, utvecklingen av elproduktionsteknik och elproduktionsvolym.

På grund av dessa skäl begränsas konsekvenserna för företagen främst till etablerade aktörer inom branschen som kan utveckla och genomföra havsbaserade vindkraftsparker. Antalet projekt, projektens genomförandegrad och etablering har det inte varit möjligt att bedöma. Propositionen beräknas ha betydande positiva skatteintäktseffekter från och med 2030-talet, då de första havsbaserade vindkraftsprojekten beräknas gå vidare till byggfasen.

Det har inte varit möjligt att kvantitativt bedöma konsekvenserna för den offentliga ekonomin. Nedan har endast storleksordningen beskrivits med olika antaganden i syfte att åskådliggöra konsekvensmekanismerna.

Konsekvenserna av den territoriella definition av Finland som föreslås i inkomstskattelagen begränsas i huvudsak till sådana i Finland begränsat skattskyldiga aktörer för vilka i framtiden kan uppkomma ett fast driftställe inom Finlands ekonomiska zon, och vilka därmed är skyldiga att betala skatt på inkomst som hänför sig till ett fast driftställe. Antalet begränsat skattskyldiga aktörer av detta slag bedöms vara begränsat. Havsbaserade vindkraftsprojekt torde utgångsmässigt bli genomförda genom inhemska projektföretag.

4.2.2 Konsekvenser för företagen

Skattekostnader

Utgångsnivån för investeringskostnaden för ett vindkraftverk till havs ligger enligt nuvarande uppskattningar på en nivå på flera tio miljoner euro. Kostnaden är typiskt ju större, desto djupare vatten och allt längre från kusten havsbaserade vindkraftverk uppförs. Även storleken av ett havsbaserat vindkraftverk har en inverkan.

Den till fastighetsskattebasen hänförliga delarnas andel av det sammanlagda beloppet av investeringskostnaderna är grovt uppskattat i genomsnitt 50 procent. Om investeringskostnaden för ett havsbaserat vindkraftverk antas vara till exempel cirka 30 miljoner euro, hör cirka 15 miljoner euro till fastighetsskattebasen hänförliga delarna. Landbaserade vindkraftverk som för närvarande installeras i Finland har typiskt en effekt på 6 MW och vars investeringskostnader inklusive fundament är i storleksklassen 4–5 miljoner euro. Till de delar som är hänförliga till fastighetsskattebasen hör typiskt i genomsnitt omkring 30 procent av byggnadskostnaderna, det vill säga cirka 1,2–1,5 miljoner euro.

I exemplet nedan visas fastighetsskattekostnaden för ett havsbaserat vindkraftverk i nuläget och efter den föreslagna ändringen samt jämförs kostnaden med fastighetsskattekostnaden för ett

landbaserat vindkraftverk. I exemplet har som byggnadskostnader som hör till fastighetsskattebasen beaktats 18 miljoner euro för havsbaserade vindkraftverk och 1,4 miljoner euro för landbaserade vindkraftverk, på basis av vilka återanskaffningsvärdena har beräknats med 75 respektive 35 procent av byggnadskostnaderna utan justeringar enligt byggnadskostnadsindex. I exemplet är fastighetsskatteprocentsatsen 3,10 procent och det årliga åldersavdraget 2,5 procent så att vindkraftverken antas ha en livscykel på 32 år. Den årliga produktionen för ett havsbaserat vindkraftverk har antagits vara 73 500 MWh och för ett landbaserat vindkraftverk 17 500 MWh.

Exempel: Fastighetsskattekostnad för ett havsbaserat och ett landbaserat vindkraftverk under det första året i förhållande till vindkraftverkets effekt och fastighetsskattekostnaden under hela livscykeln i förhållande till produktionen, i euro

	Nuläge			Efter ändringen		
	Återanskaffningsvärde i euro	Skatt i euro/MW, 1:a året	Skatt i euro/MWh, livscykel	Återanskaffningsvärde €	Skatt i euro/MW, 1:a året	Skatt i euro/MWh, livscykel
Havsbaserat vindkraftverk 17 MW	13 500 000	24 618	3,61	6 300 000	11 488	1,69
Landbaserat vindkraftverk 6,6 MW	1 050 000	4 932	1,18	1 050 000	4 931	1,18

I nuläget anses återanskaffningsvärdet för ett havsbaserat vindkraftverk i exemplet vara 13,5 miljoner euro, det vill säga 75 procent av de byggnadskostnader på 18 miljoner euro som ingår i fastighetsskattebasen, medan återanskaffningsvärdet för ett landbaserat vindkraftverk är 1,05 miljoner euro av de byggnadskostnader på 1,4 miljoner euro som beaktas. Efter ändringen sjunker återanskaffningsvärdet av ett havsbaserat vindkraftverk till 6 300 000 euro.

I nuläget är fastighetsskatten under det första året en på basis av skatteprocentsatsen bestämd andel av återanskaffningsvärdet, det vill säga för ett havsbaserat vindkraftverk 418 500 euro och för ett landbaserat vindkraftverk 32 550 euro, medan fastighetsskatten för ett havsbaserat vindkraftverk under det första året är efter ändringen 195 300 euro. I och med åldersavdragen sjunker den årliga fastighetsskatten under de följande åren. Efter ändringen är den genomsnittliga årliga fastighetsskattekostnaden för ett havsbaserat vindkraftverk under dess livscykel 123 893 euro på basis av de siffror som använts i exemplet.

I nuläget är fastighetsskatten för det havsbaserade vindkraftverket i förhållande till vindkraftverkets effekt på 17 MW 24 618 euro/MW enligt exemplet, medan motsvarande skattekostnad för ett landbaserat vindkraftverk är 4 932 euro/MW. I förhållande till elproduktionen under livscykeln uppgår skattekostnaden för det havsbaserade vindkraftverket till 3,61 euro/MWh och för det landbaserade vindkraftverket till 1,18 euro/MWh.

Efter ändringen närmar fastighetsskatten för det havsbaserade vindkraftverket i förhållande till elproduktionen under livscykeln sig skattekostnaden för landbaserade vindkraftverk. Fastighetsskattekostnaden för det havsbaserat vindkraftverket under dess livscykel minskar med mer

än hälften till 1,69 euro/MWh och närmar sig den motsvarande kostnaden för det landbaserade vindkraftverket på 1,18 euro/MWh.

Att fastighetsskatten är avdragbar vid inkomstbeskattningen innebär att företagets totala skattekostnad i princip är lägre. Fastighetsskatten är en avdragbar utgift vid inkomstbeskattningen, om fastigheten används i näringsverksamhet eller annan förvärvsverksamhet. När det gäller till exempel aktiebolag är förändringen av den totala skattekostnaden med en samfundsskattesats på 20 procent 80 procent av beloppet av den avdragbara fastighetsskatten.

Konsekvenser för regleringsbördan

Förslaget om lindring av beskattningsvärdet av havsbaserade vindkraftverk bedöms inte förorsaka någon administrativ börda som avviker från det nuvarande.

Fastighetsbeskattningen i Finlands ekonomiska zon innebär en ny anmälningsskyldighet för ägarna av byggnader och konstruktioner, som i enlighet med 16 § i fastighetsskattelagen bygger på den skattskyldiges skyldighet att kontrollera de uppgifter som antecknats i den utredning som sänts i samband med fastighetsskattebeslutet samt på skyldigheten att anmäla felaktiga och saknade uppgifter till Skatteförvaltningen, dock i sista hand på skyldigheten att utan uppmaning lämna uppgifter om skattepliktiga byggnader och konstruktioner. Deklarationsskyldigheten motsvarar till största delen den administrativa börda som är förknippad med vindkraftverk som redan i nuläget omfattas av fastighetsbeskattningen. Enligt förslaget nedan ska deklarations-skyldigheten såsom nya uppgifter omfatta byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon, deras läge samt anslutning av ett kraftverk via en anslutningspunkt till det stamnät som avses i 31a § 3 mom. 3 punkten.

Uppgifter om vindkraftverk som behövs för beskattningen fås i regel direkt av de skattskyldiga, och i de fastighetsutredningar som sänds till de skattskyldiga finns inte på långt när tillräckliga uppgifter när vindkraftverk första gången upptas i beskattningen. I fråga om vindkraftverk är de centrala uppgifter som ska lämnas för fastighetsbeskattningen bland annat vindkraftverkets ägar- och identifieringsuppgifter, byggnadstyp, byggkostnader samt uppgifter om icke-färdigställt och färdigställt bygge, vilka i praktiken lämnas första gången året efter det år då byggandet inleddes.

Vid inlämnande av deklaration första gången ska byggnadskostnaderna för de skattepliktiga delarna av ett vindkraftverk, det vill säga de sammanlagda byggkostnaderna för fundamentet, stommen och maskinrummet, fastställas för fastighetsbeskattningen, vilket medför arbete och kostnader företagsinternt eller externt om de utförs av utomstående konsulter. Under vindkraftverkets livscykel orsakas arbete årligen av kontroll av fastighetsskattebesluten samt av anmälan om eventuella fel och brister, även om arbetsmängden efter det första anmälningssåret ofta är väsentligt mindre. Arbetsmängden som orsakas efter det första deklarationsåret är oftast väsentligt mindre, eftersom uppgifter som ska deklarerars förblir i regel desamma.

I inkomstbeskattningen till den del genomförandet av havsbaserade vindkraftsprojekt innebär att ett fast driftställe uppkommer i Finlands ekonomiska zon för aktörer som är begränsat skattskyldiga i Finland, gäller för dem bland annat skyldigheten att lämna skattedeklaration för inkomst som räknas som hörande till det fasta driftstället samt för avdragsgilla utgifter, och uppfyllandet av denna skyldighet medför kostnader. Man uppskattar dock inte att den administrativa bördan i praktiken ökar annat än i relativt få fall, med tanke på att projekten typiskt torde genomföras via inhemska projektföretag.

Konsekvenser för investeringar

Förslaget om värdering av havsbaserade vindkraftverk bedöms för sin del sporra till att investera i byggande av havsbaserad vindkraft.

I fastighetsskatten i Finlands ekonomiska zon är det fråga om en ny skattebörda som i sig kan ha konsekvenser till exempel för projektens investerings- och etableringsbeslut, antal och tidsplanen för genomförande. Den förväntade fastighetsskattekostnaden under livscykeln kan i någon mån möjligtvis uppskjuta eller utesluta ekonomiskt mindre lönsamma projekt, men förslaget bedöms inte i väsentlig grad försvaga genomförandet av projekt som planeras för Finlands ekonomiska zon. Till exempel på Finlands territorialvatten har problemet snarare upplevts vara storleken av beskattningsvärdena än nivån på skatteprocentsatsen. I kommuner där projekt genomförs överensstämmer nivån på skatteprocentsatser typiskt med nivån på kraftverksprocentsens övre gräns.

Förslaget om värdering av havsbaserade vindkraftverk kan bedömas lindra för sin del skadliga konsekvenser för investeringar i havsbaserad vindkraft i Finlands ekonomiska zon. Det att fastighetsskatten betalas först vid byggnadsskedet och ökar allteftersom graden av färdigställande stiger bedöms också ha sin lindrande effekt.

4.2.3 Konsekvenser för de offentliga finanserna

Konsekvenser för den kommunala ekonomin

Den fastighetsskattebasen som kraftverken sedan gammalt har varit är av särskild betydelse för många mindre landsbygdsdominerade kraftverkskommuner utanför tillväxtcentren, av vilka många har drabbats av de ekonomiska utmaningar som följer av avfolkningen och den åldrande befolkningen. De senaste årens betydande investeringar i landbaserade vindkraft har dessutom understrukt vindkraftverkens betydelse för skattebasen. De föreslagna ändringarna kan bedömas ytterligare understryka vindkraftverkens betydelse för fastighetsskattebasen och gagna kustkommuner, för vilka fastighetsskatten för vindkraft redan nu utgör en betydelsefull inkomstkälla.

Fastighetsskatteintäkterna kan antas växa på Finlands territorialvatten till största delen från och med 2030-talet, medan fastighetsskatteintäkterna i Finlands ekonomiska zon antas växa mot slutet av 2040-talet. Nivån på fastighetsskatteintäkterna beror på flera osäkra faktorer, varför det inte är möjligt att lägga fram kvantitativa uppskattningar om skatteintäkterna.

I tabellen nedan har det i exemplifierande syfte granskats mekanismen mellan fastighetsskatteintäkter och mängden havsbaserad vindkraft som byggs. I tabellen har det antagits att effekten för ett havsbaserat vindkraftverk är 17 MW, det genomsnittliga beskattningsvärdet under livscykeln cirka 3,9 miljoner euro samt den genomsnittliga fastighetsskattekostanden under livscykeln cirka 120 000 euro per år. I tabellen skiljer man inte mellan Finlands territorialvatten och Finlands ekonomiska zon, utan storleksordningen beskrivs allmänt.

Totala effekten av byggd havsvindkraft, MW	Antalet vindkraftverk	Beskattningsvärdet av havsbaserade vindkraftverk, genomsnitt under livscykeln, i miljoner euro	Årlig fastighetsskatt, genomsnitt under livscykeln, i miljoner euro
10 000	588	2 294	71
8 000	471	1 835	56
6 000	353	1 376	42
4 000	235	918	28

Finlands territorialvatten

På havsbaserade vindkraftverk som uppförs på Finlands territorialvatten tillämpas kommunernas egna fastighetsskatteprocentsatser och fastighetsskatteintäkterna tillfaller kommunerna. Lindringen av beskattningsvärdet av havsbaserade vindkraftverk kommer sannolikt att öka byggandet av havsbaserade vindkraftverk. Detta bedöms på lång sikt öka kommunernas fastighetskatteintäkter, även om ingen euromässig uppskattning kan ges.

Av tabellen nedan framgår exempelvis effekten av havsbaserade vindkraftverk på fastighetskatteintäkterna i fråga om havsbaserad vindkraft som uppförs på Finlands territorialvatten och i den har angetts det beroendesamband hur tillväxten av skatteintäkterna beror på den totala mängden av färdigställt havsbaserad vindkraft och dess läge på territorialvattnen. I tabellen har de siffror som ingår i tabellen i avsnitt 4.2.3 Konsekvenserna för den kommunala ekonomin ovan använts. Tabellen omfattar ingen uppskattning om förväntade skatteintäkter.

Tabell: Kommuners fastighetsskatteintäkter från havsbaserad vindkraft uppförd på Finlands territorialvatten, i miljoner euro

Totala effekten av uppförd havsvindkraft, MW	Andel som uppförts på territorialvatten		
	80 %	60 %	40 %
10 000	56	42	28
8 000	45	34	23
6 000	34	25	17
4 000	23	17	11

Det är klart att havsbaserade vindkraftverk som uppförs på Finlands territorialvatten kommer i form av fastighetsskatteintäkter gagna de kustkommuner inom vars område projekten är belägna. Antagligen kommer intäkterna också att fördelas ojämnt beroende på var de färdigställda vindkraftsparkerna ute tills havs kommer att vara belägna. Tills vidare är det omöjligt att uppskatta fördelningen av skatteintäkterna kommunerna emellan.

Finlands ekonomiska zon

På havsbaserade vindkraftverk som uppförs i Finlands ekonomiska zon tillämpas viktade genomsnittliga skatteprocentsatser. Sänkningen av beskattningsvärdet för havsbaserade vindkraftverk kommer sannolikt att öka byggandet av havsbaserade vindkraftverk också i Finlands ekonomiska zon.

Liksom i fråga om havsbaserad vindkraft på territorialvatten är det även i fråga om havsbaserad vindkraft som uppförs i Finlands ekonomiska zon mycket svårt att säga något säkert om storleken av effekten på skatteintäkterna. Under de närmaste åren kommer det att byggas havsbaserad vindkraft mer på Finlands territorialvatten än i Finlands ekonomiska zon.

De kommuner som är berättigade till utdelning delar per kalkyleringspost på kommunernas utdelning på 20 procent av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon. I Fastlandsfinland finns 39 kommuner som gränsar till Finlands ekonomiska zon. På basis av dessa kommuner bildas 39 kommungrupper i vilka det kan potentiellt ingå kommuner som potentiellt kan vara kommuner berättigade till utdelning beroende på var havsbaserade vindkraftverk vid olika tidpunkter råkar ligga närmast (grupp 1), liksom även sådana kommuners grannkommuner som gränsar till yttre gränsen för Finlands territorialvatten (grupp 2), samt deras grannkommuner som uppfyller förutsättningarna (grupp 3). Vid varje kustområde (Bottenviken, Bottenhavet, Finska viken) bildas det 12–14 kommunkluster, i vilka ingår i genomsnitt fem potentiella kommuner berättigade till utdelning. Som kommuner berättigade till utdelning är dessutom kommuner där det finns en anslutningspunkt till stamnätet kraftverk i den ekonomiska zonen (grupp 4).

Kommunernas utdelning av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon föreslås vara 20 procent, varför helhetseffekten på den kommunala ekonomin bedöms vara mindre. Kommunernas utdelning förväntas inte på lång sikt vara större än några tio miljoner euro.

Dock är effekten inte nödvändigtvis jämn mellan kustkommunerna. Effekten för en enskild kommun kan relativt sett vara till och med betydande beroende på var havsbaserade vindkraftsprojekt genomförs och vilka kommuner är kommuner som är berättigade till utdelning. I detta skede är det omöjligt att bedöma effekten. Den euromässiga effekten för kommuner berättigade till utdelning bedöms dock vara förhållandevis måttlig på basis av det ovannämnda.

I följande exempel har mekanismen för kommunvisa utdelningar beskrivits. I exempel 1 antas att den i Bottenhavet belägna delen av den ekonomiska zonen finns en havsbaserad vindkraftspark som ligger närmast Björneborg. I exempel 2 har fördelningen av skatteintäkterna beskrivits i ett sådant fall där den havsbaserade vindkraftsparken ligger både utanför Björneborg och Euraåminne.

Kommunernas utdelning (1 000 000 euro) i exemplen är fullständigt ett hypotetiskt tal för att beskriva mekanismen och inga verkliga uppskattningar ligger till grund för den.

Exempel 1: Vindkraftspark i den ekonomiska zonen utanför Björneborg, inga andra parker i Bottenhavet, beloppet som fördelas mellan kommuner 1 000 000 euro

Grupp 1	Grupp 2	Grupp 3
Pori	Sastmola	Kristinestad
	Euraåminne	Raumo

Mottagarkommun	Begränsat invånarantal	Skatteintäkt i euro	Skatteintäkt per invånare i euro
Björneborg	25 000	365 989	4
Euraåminne	9 143	133 850	15
Sastmola	2 966	43 421	15
Raumo	25 000	365 989	9
Kristinestad	6 199	90 751	15
Totalt	68 308	1 000 000	

Exempel 2: Vindkraftspark i den ekonomiska zonen utanför Björneborg och Euraåminne, inga andra parker i Bottenhavet, beloppet som fördelas mellan kommuner 1 000 000 euro

Grupp 1	Grupp 2	Grupp 3
Björneborg	Sastmola	Kristinestad
	Euraåminne	Raumo
Euraåminne	Björneborg	Sastmola
	Raumo	Nystad

Mottagarkommun	Begränsat invånarantal	Skatteintäkt i euro	Skatteintäkt per invånare i euro
Björneborg	25 000	300 315	4
Euraåminne	9 143	109 831	12
Sastmola	2 966	35 629	12
Raumo	25 000	300 315	12
Kristinestad	6 199	74 466	12
Nystad	14 938	179 444	12
Totalt	83 246	1 000 000	

Effekten på samfundsskatteintäkterna av det förslag som gäller inkomstskattelagen uppskattas vara ringa.

Avdragbarheten av fastighetsskatt vid inkomstbeskattningen minskar kommunernas utdelning av samfundsskatteintäkterna, för vilken det inte är möjligt att göra kvantitativa uppskattningar. När man tar hänsyn till osäkerheten i fråga om ökningen av fastighetsskatteintäkterna gällande

både kvantitet och tidsplan är det inte ändamålsenligt att kompensera den samfundsskatt som eventuellt realiserar under de följande årtiondena.

Konsekvenser för statsandelarna

Ändringarna i kommunernas fastighetsskatteintäkter bedöms inte inverka på storleken av kommunernas statsandelar enligt det nuvarande statsandelssystemet. Vid utjämningen av statsandelen på basis av skatteinkomster beaktas enligt 26 § 5 mom. i lagen om statsandel för kommunal basservice (618/2021, nedan *statsandelslagen*) 50 procent av den kalkylerade fastighetsskatten. Vid beräkning av den kalkylerade fastighetsskatten beaktas inga andra kraftverk än kärnkraftverk.

Till den del fastighetsskatten är en avdragbar utgift i inkomstbeskattningen inverkar avdragbarheten på samfundsskatteintäkten med en andel som motsvarar samfundsskattesatsen. Som den andel av kommunens samfundsskatt som ska beaktas enligt 26 § 5 mom. i statsandelslagen används enligt 5 § 2 mom. i statsrådets förordning om statsandel för kommunal basservice (1393/2022) den andel av den debiterade samfundsskatten som bestäms enligt 3 kap. i lagen om skatteredovisning. Konsekvensen bedöms inte uppkomma under det pågående årtiondet.

I enlighet med regeringsprogrammet tillsattes ett projekt för att reformera statsandelssystemet för kommunal basservice den 31 augusti 2023 (projektnummer VM097:2023).¹⁰ I projektet bedöms bland annat ändamålsenligheten av och nivån på utjämningen av de skatter som omfattas av utjämningen på basis av skatteinkomsterna samtidigt som beloppet av de skatter som omfattas av utjämningen och utjämningens storlek granskas.

I oktober 2024 publicerade finansministeriet ett pressmeddelande enligt vilket ikraftträdandet av reformen av kommunernas statsandelssystem skjuts upp med ett år till 2027.¹¹ Utredarna som utnämnts till stöd för beredningen av reformen av statsandelssystemet överlämnade den 16 december 2024 sin rapport om reformen av statsandelssystemet¹², i vilken utredarna föreslår bland annat att fastigheterna för kraftverksanläggningar, sol- och vindkraft medräknade, skulle beaktas i utjämningen med samma 50 procents andel som övriga fastigheter.

Konsekvenser för statsfinanserna

Enligt förslaget är statens utdelning 80 procent av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon, medan fastighetsskatteintäkterna för territorialvattnen tillfaller kommunerna även i fortsättningen. Därmed beror konsekvenserna för statsekonomi utöver den sammanlagda volymen av uppbyggd havsbaserad vindkraft också på det hur stor andelen av havsbaserad vindkraft som byggs upp i den ekonomiska zonen kommer att vara. Liksom i fråga om den sammanlagda volymen av uppbyggd havsbaserad vindkraft är det omöjligt att uppskatta andelarna mellan territorialvattnen och den ekonomiska zonen.

¹⁰ Projektsidan finns på adressen: <https://vm.fi/sv/projekt?tunnus=VM097:00/2023>

¹¹ Finansministeriets pressmeddelande Statsandelsreformen skjuts upp: https://vm.fi/-/vos-uudistus-siirtty?languageId=sv_SE

¹² Pressmeddelandet om utlämnande av utredarnas rapport samt rapporten är tillgängliga på adressen: [Selvityshenkilöt Arto Sulonen ja Eero Laesterä luovuttivat valtiosuussjärjestelmän uudistamiseen liittyvän raporttinsa kunta- ja alueministeri Anna-Kaisa Ikonen - Valtiovarainministeriö](#)

I tabellen har det i exemplifierande syfte redogjorts för konsekvenserna för statens skatteintäkter i förhållande till volymen av uppförd havsbaserad vindkraft och fördelningen av den mellan den ekonomiska zonen och territorialvattnen. Exemplet uppgifter inbegriper andelen av det avräkningsbelopp som återförs till landskapet Åland. I tabellen har siffrorna i tabellen i avsnitt 4.2.3 ovan använts.

Tabell: Statens fastighetsskatteintäkter från havsvindkraft uppförd i den ekonomiska zonen, i miljoner euro

Totala effekten av uppförd havsbaserad vindkraft, GW	Andelen som uppförts i den ekonomiska zonen		
	20 %	40 %	60 %
10 000	11	23	34
8 000	9	18	27
6 000	7	14	20
4 000	5	9	14

De konsekvenser som fastighetsskattens avdragbarhet och ändringen av inkomstskattelagen har för statens andel av samfundsskatten samt för statsandelarna till kommunerna är osäkra och konsekvenserna beräknas inte framträda förrän under nästa årtionde.

4.2.4 Konsekvenser för kommunerna

De föreslagna ändringarna förutsätter inte att kommunerna vidtar särskilda nya åtgärder. Uppgifter om byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon överlämnas inte av kommunens byggnadstillsynsmyndigheter, och kommunerna har inte heller i övrigt myndighetsuppgifter i fråga om byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon eller i fråga om verksamhet som bedrivs där.

Kommunernas skyldighet att meddela de skatteprocentsatser för kraftverk och de allmänna fastighetsskatteprocentsatser för byggnader som ligger till grund för beräkningen av fastighetsskatteprocentsatserna som tillämpas i den ekonomiska zonen baserar sig på 11 § 6 mom. i fastighetsskattelagen som är i kraft.

4.2.5 Konsekvenser för Ålands och dess kommuners ställning

Statens utdelning av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon inverkar på det avräkningsbelopp som med stöd av 46 § i självstyrelselagen återförs till landskapet Åland årligen av statsmedel. Avräkningsbeloppet beräknas genom att beakta de i statsbokslutet för respektive år redovisade inkomster, med undantag för de i 46 § särskilt angivna skatterna, som ingår i avräkningsbasen, som multipliceras med avräkningsgrunden, som för närvarande är 0,47 procent.

Fastighetsskatteintäkter som tagits upp i statsbokslutet utgör sådana inkomster i statsbokslutet som med stöd av 46 § i självstyrelselagen beaktas i avräkningsbasen, varför statens fastighetskatteintäkter från Finlands ekonomiska zon följaktligen ökar det avräkningsbelopp som återförs till landskapet Åland med en andel som motsvarar avräkningsgrunden.

I avräkningsbasen beaktas statens andel av hela fastighetsskatten oavsett om havsbaserade vindkraftsanläggningar är belägna i närheten av landskapet Åland. Avräkningsbeloppet skulle därmed växa för varje havsbaserat vindkraftverk som uppförs i Finlands ekonomiska zon. Konsekvensen bedöms förekomma mot slutet av 2030-talet då staten förväntas erhålla fastighetsskatteintäkter.

Den i värderingslagen föreslagna sänkningen av återanskaffningsvärdet av havsbaserade vindkraftverk till 35 procent av byggnadskostnaderna gäller med stöd av 2 a § i fastighetsskattelagen för landskapet även havsbaserade vindkraftverk på territorialvatten som hör till Åland, om landskapet inte tar in bestämmelser som avviker från nuvarande regleringen i landskapslagen. Till den del den föreslagna ändringen sporrar till byggande av havsvindkraft på territorialvatten som hör till landskapets område kan den bedömas ha en positiv indirekt inverkan på fastighetsskatteintäkterna för åländska kommuner.

Avdragbarheten av fastighetsskatten i inkomstbeskattningen kan inverka på skatteutjämning enligt 49 § i självstyrelselagen. Konsekvenser kan uppkomma till den del en samfundsskatteskyldig aktör som har etablerat på Åland har havsbaserade vindkraftverk inom Finlands territorialvatten eller Finlands ekonomiska zon och fastighetsskatten som betalas för havsbaserade vindkraftverk är en avdragbar utgift i näringsverksamheten eller annan förvärvsverksamhet. Helhetseffekten bedöms vara ringa.

4.2.6 Konsekvenser för myndigheterna

Ändringar som föreslås i fastighetsskattelagen förväntas medföra Skatteförvaltningen enligt preliminära uppskattningar externa systemkostnader som uppgår till cirka 1 000 000 euro och interna kostnader till cirka 200 000 euro. Underhållskostnaderna uppskattas vara cirka 10 000 euro per år. En stor del av de preliminärt uppskattade kostnaderna hänförs sig till ordnandet av den från nuläget väsentligen avvikande redovisningen av kommunvisa utdelningar som föreslås.

Skatteförvaltningens uppgifter i viss mån öka på lång sikt. Kostnader uppkommer i allmänhet av behandlingen av skattedeklarationer, verkställandet av beskattningen och skatteredovisningen allteftersom havsbaserade vindkraftsprojekt på territorialvatten och i den ekonomiska zonen tas upp i fastighetsbeskattningen.

Utöver de uppgifter som de skattskyldiga deklarerar har Skatteförvaltningen möjlighet att av myndigheter få för beskattningen behövliga uppgifter med stöd av 18 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Skatteförvaltningen får för fastighetsbeskattningen fastighetsuppgifter ur fastighetsdatasystemet och byggnadsuppgifter ur befolkningsdatasystemet, dit kommunens byggnadstillsynsmyndigheter lämnar uppgifterna. Den riksomfattande informationstjänsten för byggnadsuppgifter ska i enlighet med lagen om datasystemet för den byggda miljön (431/2023) överföras från Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata (MDB) till Finlands miljöcentrals (SYKE) Ryhti-datasystem, varifrån även Skatteförvaltningen i fortsättningen kommer att få uppgifter om nya byggprojekt i enlighet med vad kommunerna har anmält till det riksomfattande systemet.

Rätten till uppgifter gäller i nuläget endast Finlands territorialvatten. De nuvarande riksomfattande registren eller de register som innehåller fastighetsuppgifter omfattar inte byggobjekt i

Finlands ekonomiska zon, vilket medför utmaningar för Skatteförvaltningen. Identifierings- och andra grunduppgifter kan möjligen finnas att tillgå i viss mån från Energimyndigheten, som i enlighet med lagen om havsbaserad vindkraft i den ekonomiska zonen har en tillsynsuppgift i samband med tillsynen över att villkoren i utnyttjandetillståndet uppfylls, såsom villkoren för byggande.

Det är möjligt att det under de närmaste åren finns ett behov att utvidga riksomfattande datasystem till Finlands ekonomiska zon till exempel i fråga om fastighetsdatasystemet, eftersom det finns omfattande informationsbehov i fråga om havsbaserade vindkraftverk. I samband med eventuella lagstiftningsprojekt är det motiverat att bedöma Skatteförvaltningens behov av information och ändringar i informationssystem.

För fastställande av kommunvisa utdelningar kommer Skatteförvaltningen behöva uppgifter om var skattepliktiga byggnader och konstruktioner är belägna i Finlands ekonomiska zon, liksom även uppgifter om kommunindelningen och invånarantalen i kommunerna. Skatteförvaltningen får för närvarande av myndigheten för digitalisering och befolkningsdata befolkningsuppgifter sådana de har införts i befolkningsdatasystemet med stöd av 18 § i lagen om beskattningsförfarande. Däremot är uppgifter om kommunindelningen en ny typ av information, liksom även lägesuppgifter för objekt som uppförs i Finlands ekonomiska zon.

Kostnadseffekterna av ändringarna i informationssystemen och övriga resursbehov hos Skatteförvaltningen och andra myndigheter behandlas i framtida planerings- och budgetprocesser för de offentliga finanserna.

4.2.7 Klimat- och miljökonsekvenser

Förslagen bedöms sporra till investeringar i utsläppsfri vindkraft, genom vilket klimatmålen kan indirekt främjas. Också indirekta miljökonsekvenser är möjliga om förslagen uppmuntrar till byggande av havsbaserad vindkraft. Även sådana miljö- och naturkonsekvenser som beskrivits i avsnitt 2.4.3 kan indirekt förorsakas till den del förslagen sporrar till uppförande av havsbaserad vindkraft.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

Att bevara det nuvarande tillståndet skulle innebära förutom att fastighetsskatteintäkter som i sig kan anses vara betydande uteblir att rättsläget förblir icke-tillfredsställande såväl i fastighets- som inkomstbeskattningen, vilket försvagar investeringssäkerheten för havsbaserade vindkraftsprojekt och förutsebarheten av beskattningen. Bevarandet av det nuvarande tillståndet skulle innebära också att havsbaserade vindkraftsprojekt som genomförs i Finlands ekonomiska zon och Finlands territorialvatten behandlas olika, vilket kan vara särskilt problematiskt, om den olika skattebehandlingen i likadana projekt enbart beror på var projekten är belägna. Bevarandet av det nuvarande tillståndet har inte ansetts lämpligt, utan det är motiverat att regleringen förtydligas.

Vid beredningen har man som en central utgångspunkt haft att de grundläggande lösningarna för fastighetsbeskattningen bevaras, dock så att ändringarna i förhållande till nuläget ska vara så tydliga och tillämpliga utan svårigheter som möjligt. Man har också haft det som utgångspunkt att den regionala godtagbarheten av havsbaserade vindkraftsprojekt stärks genom att en del av fastighetsskatteintäkterna för Finlands ekonomiska zon riktas till kommuner för vilka

regionala olägenheter kan orsakas. Den resterande delen av fastighetsskatteintäkterna tillfaller staten.

En möjlighet kunde i sig vara att alla kommuner var skattetagare, men då skulle detta leda till att regionala olägenheter som förorsakas av havsbaserade vindkraftsprojekt och den regionala godtagbarheten lämnades till största delen obeaktade i samband med riktandet av fastighets-skattemedel till kommuner.

Ett sådant alternativ har ingalunda heller ansetts vara problemfritt att en enskild kommun skulle vara skattetagarkommun, till exempel den närmaste kommunen till en havsbaserad vindkraftspark eller den kommun där en anslutningspunkt till stamnätet är belägen. Eftersom regionala olägenheter som havsbaserade vindkraftsprojekt orsakar är mer vidsträckta än enskilda kommuners områden, skulle fastighetsskatteintäkterna riktas till ett färre antal kommuner. Att endast de kommuner där anslutningspunkter är belägna skulle vara skattetagare är såtillvida ett oändamålsenligt alternativ redan av den orsaken att havsbaserade vindkraftverk möjligtvis ansluts också till anslutningspunkter till elnätet belägna på den svenska sidan. Dessutom kan olika framtida lösningar för lagring av elenergi i betydande grad förändra hur elenergi överförs och utnyttjas.

Regionala olägenheter kan inte fastställas utan svårigheter och för beskattningens behov ska fördelningsgrunden för fastighetsskatten vara tillräckligt klar samt administrativt verkställbar. Regionala olägenheter kan inte för beskattningens behov bestämmas annars än schematiskt. Det realistiska alternativ som kvarstår är att rikta fastighetsskatteintäkter genom en viss schematisk fördelningsmekanism. Till den fördelningsmekanism för fastighetsskatteintäkter som föreslås i denna proposition kan föreslås alternativa variationer som skiljer sig i detaljer, men vid beredningen har det inte identifierats någon sådan strukturellt väsentligen avvikande alternativ fördelningsmekanism som i fråga om allokeringen av fastighetsskatteintäkter och den administrativa verkställbarheten skulle vara väsentligen mer befogad.

De viktade genomsnittliga skatteprocentsatserna har bedömts vara ett realistiskt alternativ för att fastställa skatteprocentsatserna i Finlands ekonomiska zon så att skattebördan för kraftverken i kommunerna och Finlands ekonomiska zon ligger i genomsnitt på samma nivå. Skatteprocentsatser som väsentligen avviker från de viktade genomsnittliga skatteprocentsatserna skulle ingalunda vara problemfria, om vissa skattskyldiga till följd skulle gagnas av en fördelaktigare skattebelastning i förhållande till andra skattskyldiga som bedriver likadan verksamhet. Om ett liknande bestämningssätt till det nu föreslagna föreskrivs i 15 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldiga för inkomst (627/1978), där det föreskrivs om den genomsnittliga kommunala inkomstskattesats som tillämpas på en begränsat skattskyldig som saknar hemkommun.

5.2 Utländsk lagstiftning

5.2.1 Sverige

Fastighetsbeskattning

I lagen om statlig fastighetsskatt (1984:1052) föreskrivs det om fastighetsskatt som ska betalas till svenska staten för tomtmark och byggnader. Enligt lagen är till exempel ägaren till ett vindkraftverk skyldig att betala skatt enligt taxeringsvärdet och den tillämpliga skatteprocentsatsen. Fastighetstaxeringen regleras i fastighetstaxeringslagen (1979:1152), som till exempel tillämpas vid bestämmandet av taxeringsvärdet för vindkraftverk.

Ett vindkraftverks taxeringsvärde bestäms på basis av återanskaffningskostnaderna efter skälighetsbedömning utifrån lönsamheten för elproduktionen i en allmän taxering som verkställs i hela landet med sex års mellanrum eller i särskilda taxeringar mellan dem. I den allmänna taxeringen fastställs en referensriktlinje för vindkraftverk (7 100 svenska kronor per kilowatt i den allmänna taxeringen för 2019), och det totala värdet erhålls genom att referensriktlinjen multipliceras med den effekt som installerats i vindkraftverket. Av totalvärdet betraktas 1,5 procent som taxeringsvärde för tomtmark och 73,5 procent som taxeringsvärde för en byggnad justerad med värdeminskningsskoefficienten.

Som skatteprocent på vindkraft tillämpas 0,2 procent i stället för 0,5 procent som tillämpas på andra elproduktionsenheter procent, om det skattestöd som består av skillnaden mellan dessa procentsatser ska anses vara ett högst 300 000 euros stöd av mindre betydelse som beviljas ett företag under en treårsperiod i överensstämmelse med EU:s regler om statligt stöd. Enligt svensk rättspraxis är den skatteprocentsats som tillämpas på fastighetsskatt för vindkraftverk 0,5 procent om tillämpningen av den lägre skatteprocentsatsen 0,2 skulle leda till att tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse överskrids.

Rättsläget när det gäller tillhörighet till fastighetsskattebasen för byggnader för havsbaserade vindkraftverk i Sveriges territorialvatten och ekonomiska zon, i praktiken havsbaserade vindkraftverk, ska anses vara mångtydigt och oklart. För havsbaserade vindkraftverk har inget taxeringsvärde fastställts och ingen fastighetsskatt har betalats för dem.

Inkomstbeskattning

Inkomstskattelagen (1999:1229) innehåller bestämmelser om skatteplikt för både inhemska och utländska företag i Sverige. I samma lag fastställs den territoriella omfattningen av skattskyldigheten genom att Sverige definieras.

Enligt andra avdelningen 6 kap. 3 § i inkomstskattelagen är den som är obegränsat skattskyldig skattskyldig för alla sina inkomster i Sverige och från utlandet. Enligt andra avdelningen 6 kap. 11 § i samma lag är den som är begränsat skattskyldig skattskyldig för sina inkomster från Sverige.

Sverige definieras i den första avdelningen av inkomstskattelagen i 2 kap. 30 §. Enligt lagen avses med Sverige Sveriges land-, luft- och sjöterritorium samt de områden utanför sjöterritoriet som framgår av bilaga 4 till lagen (2017:1272) om Sveriges sjöterritorium och maritima zoner. I bilaga 4 till lagen om Sveriges sjöterritorium och maritima zoner anges de geografiska koordinaterna för den yttre delen av den ekonomiska zonen.

5.2.2 Norge

Fastighetsbeskattning

Fastighetsskattelagen (Lov om egedomskatt til kommunane, 1975-06-06-29) innehåller bestämmelser om skatt som betalas på grund av fastighetsvärde. Uppbörden av fastighetsskatt på fastigheter inom kommunernas område är frivillig för kommunerna och de beslutar om uppbörd av fastighetsskatt samt, inom ramen för vissa alternativ enligt fastighetsskattelagen, om de delar och skattesatser som ingår i skattebasen. Det finns ingen reglering av den fastighetsskatt som uppbärs i Norges ekonomiska zon.

Till skattebasen för fastighetsskatten hör exempelvis till ett vindkraftverk hörande mark och byggnader som värderas enligt deras tekniska värde eller avkastningsvärde, om avkastningsvärdet bäst motsvarar fastighetens värde. Ägaren är skyldig att betala skatt på grundval av den skatteprocentsats och det beskattningsvärde som tillämpas på vindkraftverk.

Skatten på vindkraftverk kan i princip variera mellan 1 och 7 norska kronor per 1 000 norska kronor, det vill säga i praktiken mellan 0,1 och 0,7 procent. Vindkraftverk värderas i princip på grundval av deras tekniska värde, vilket i huvudsak innebär återanskaffningskostnaderna med avdrag för effekten på värdet av slitage, ålder och inkurans. Värderingen kan också grunda sig på avkastningsvärdet, om detta värderingssätt bäst beskriver egendomens värde.

Inkomstbeskattning

I Norge föreskrivs det om skatteplikt för både inhemska och utländska företag i beskattningslagen (Lov om skatt av formue og inntekt, skatteloven, 1999-03-26-14). Den territoriella omfattningen av skattskyldigheten för företag som betraktas som utländska fastställs mer i detalj, särskilt när det gäller verksamhet i den ekonomiska zonen och på kontinentalsockeln.

Enligt 2 kap. § 2-1 i beskattningslagen gäller skattskyldigheten för personer som är bosatta i riket all förmögenhet och alla inkomster från detta land och från utlandet. Enligt samma paragraf avses med "riket" och "Norge" norskt territorium och verkningsområdet för beskattningslagen (Lov om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster mv., petroleumsskatteloven, 1975-06-13-35) 1 § 1 första ledet beskattning av oljeförekomster i havsbotten i norska insjöar, norska havsområden och kontinentalsockeln.

Enligt 2 kap. § 2-2 i beskattningslagen är företag som är obegränsat skattskyldiga i Norge skattskyldiga för all förmögenhet och inkomst i landet och utanför landet.

Enligt § 2-3 i beskattningslagen är företag som betraktas som utländska skattskyldiga bland annat för inkomster från prospektering och utvinning av mineralfyndigheter på den norska kontinentalsockeln i enlighet med lagen om kontinentalsockeln, samt för inkomster från prospektering och utnyttjande av förnybara energikällor och därmed sammanhängande verksamhet i områden som inrättats enligt lagen om den ekonomiska zonen. Skattskyldigheten gäller också omvandling och överföring av elenergi utanför zonerna, när den grundar sig på folkrätten eller ett specialavtal som ingåtts med en främmande stat. Dessutom är begränsat skattskyldiga skyldiga för skatt på inkomster från prospektering och användning av kol och därmed sammanhängande verksamhet i zoner som inrättats enligt lagen om den ekonomiska zonen och på den norska kontinentalsockeln i enlighet med lagen om kontinentalsockeln. Skattskyldigheten gäller transport av kol och användning av undervattenstankar för lagring av kol utanför den norska kontinentalsockeln, om detta beror på folkrätten eller ett specialavtal med en främmande stat.

Det norska finansministeriet har under våren 2024 offentliggjort ett offentligt samråd som syftar till att införa en skatt på 22 procent för utländska företag och arbetstagare som får intäkter från prospektering och utnyttjande av förnybara energikällor och därmed sammanhängande verksamhet på den norska kontinentalsockeln. Lagändringarna föreslås träda i kraft skatteåret 2025.

5.2.3 Danmark

Fastighetsbeskattning

I Danmark är fastighetsägarna skyldiga att betala fastighetsskatt till kommunen (grundskyld) i enlighet med lagen om kommunal fastighetsskatt (Kommunal ejendomsskatteloven) på grundval av fastighetens markvärde och fastighetsskatt till staten (ejendomsværdiskat) i enlighet med lagen om fastighetsskatt (Ejendomsskatteloven) på grundval av markens och byggnadernas värde.

Den kommunala fastighetsskatten kommer endast i fråga för marken och är därför inte relevant vid granskning av beskattningen av vindkraftverk. Den statliga fastighetsskatten är inte heller relevant, eftersom den till sin natur är en skatt som betalas av fysiska personer på typiska fastighets- och bostadstillgångar som ägs av fysiska personer.

Inkomstbeskattning

Enligt den danska bolagsskattelagen (Selskabsskatteloven) är danska företag skattskyldiga för sin verksamhet i Danmark, så att utländska fasta driftställen och fastigheter i princip inte tas med i skatteberäkningen i Danmark. Intäkterna från verksamhet som bedrivs av allmänt skattskyldiga inom Danmarks exklusiva ekonomiska territorium, det vill säga utanför gränsen på 12 sjömil, beskattas i Danmark.

Utländska företag är skattskyldiga i Danmark endast för inkomster av fasta driftställen som är belägna där. Efter lagstiftningsreformen avses i 2 § i bolagsskattelagen med fast driftställe även verksamhet som bedrivs av ett fast driftställe i Danmarks ekonomiska zon, om denna verksamhet har samband med inrättande, drift och användning av konstgjorda öar, utrustning och anläggningar.

5.2.4 Tyskland

Fastighetsbeskattning

I Tyskland finns bestämmelser om den fastighetsskatt som ska betalas till kommunerna i fastighetsskattelagen (Grundsteuergesetz, 07.08.1973), enligt vilken fastighetsägarna i regel är skyldiga att betala fastighetsskatt för fastigheter och byggnader samt jord- och skogsbruksfastigheter inom kommunens område. Det är frivilligt för kommunerna att ta ut fastighetsskatt, och kommunernas skattesatser varierar. När det gäller den tyska ekonomiska zonen finns det inga bestämmelser i fastighetsskattelagen om fastighetsskatt som ska uppbäras där.

Den federala fastighetsskattelagen är tillämplig i de delstater där fastighetsbeskattning enligt lagen har införts. I vissa delstater skiljer sig fastighetsbeskattningen från beskattningen enligt den federala fastighetsskattelagen. Den faktiska skattebördan är vanligtvis låg.

Fastighetsskatten bestäms enligt en skatteprocentsats och beskattningsvärdet. De beskattningsvärden som ligger till grund för fastighetsskatten fastställs i värderingslagen (Bewertungsgesetz 16.10.1934). Beskattningsvärdena för bebyggda och obebyggda fastigheter samt jord- och skogsbruksfastigheter bestäms enligt de värden och lokaliseringskoefficienter som fastställts för dem.

I den tyska fastighetsskatteformen uppdaterades värderingskriterierna för skattepliktiga objekt för fastställande av nya beskattningsvärden och avsikten är att dessa ska tillämpas från och med 2025. Till exempel vindkraftverk värderas i princip som fastigheter, men delar av marken kan också värderas som jord- och skogsbruksfastigheter.

Inkomstbeskattning

I Tyskland föreskrivs skattskyldighet för inhemska och utländska företag i samfundsskattelagen (Körperschaftsteuergesetz, 31.08.1976). I samma lag fastställs den territoriella omfattningen av skattskyldigheten.

Enligt 1 § i samfundsskattelagen är allmänt skattskyldiga skattskyldiga för alla sina inkomster. Enligt samma paragraf avses i den lagen med Förbundsrepubliken Tyskland en andel av den ekonomiska zonen i den mån a) levande och icke-levande naturresurser i vatten ovanför havsbotten, havsbotten och dess insida utforskas, exploateras, bevaras eller förvaltas, b) annan verksamhet, såsom produktion av energi ur vatten, elektricitet och vind, bedrivs för utforskande eller utnyttjande av den ekonomiska zonen i ekonomiskt syfte eller c) konstgjorda öar byggs eller används och anläggningar och konstruktioner byggs eller används för de ändamål som anges i underpunkterna a och b. Med Förbundsrepubliken Tyskland avses i lagen dessutom en del av territoriet på kontinentalsockeln, a) vars naturresurser utforskas eller utnyttjas, eller b) där konstgjorda öar byggs eller används och anläggningar och konstruktioner byggs eller används för de ändamål som anges i underavsnitt a. Med naturresurser avses mineraltillgångar och andra icke-levande naturresurser på havsbotten och i dess inre samt på platsen stående arter som i ett användbart skede antingen förblir orörliga på havsbotten eller under havsbotten eller som endast kan röra sig i ständig fysisk kontakt med havsbotten eller dess inre.

Enligt 2 § i samfundsskattelagen är begränsat skattskyldiga skattskyldiga för sina inkomster från Tyskland.

5.2.5 Nederländerna

Fastighetsbeskattning

I Nederländerna kan kommunerna i enlighet med kommunallagen (Gemeentewet, 1992) ta ut fastighetsskatt på fast egendom som är belägen inom kommunens territorium och som huvudsakligen används för annat än hembruk, enligt skattesatser som varierar från kommun till kommun. När det gäller Nederländernas ekonomiska zon finns det inga bestämmelser i kommunallagen om fastighetsskatt som ska uppbäras där.

Fastighetsskatten bestäms enligt den tillämpliga skatteprocentsatsen och fastighetens värde, och den skattskyldige är normalt ägaren. Den fasta egendom som är föremål för fastighetsskatt och värderingen av den regleras av lagen om värdering av fast egendom (Wet waardering onroerende zaken, 1995). Dessutom finns det i kommunalskattelagen vissa särskilda bestämmelser för värdering.

Grunden för fastighetsskatten är i princip marknadsvärdet på en fast egendom eller ett justerat återanskaffningsvärde, av vilket det senare i stort sett motsvarar värdet på en motsvarande ny egendom, som byggts med nuvarande tekniska metoder, med ett åldersavdrag. Fast egendom omfattar bland annat byggda och obebyggda fastigheter. Värderingen av vindkraftverk grundar sig på det justerade återanskaffningsvärdet, och den årliga fastighetsskattebördan beräknas grovt vara i genomsnitt en tiondelprocent av turbinens värde.

Inkomstbeskattning

I Nederländerna finns bestämmelser om skattskyldigheten för företag som ska betraktas som inhemska och utländska i bolagsskattelagen (Wet op de vennootschapsbelasting, 1969). Den

regionala omfattningen av skattskyldigheten regleras av den allmänna lagen om statliga skatter (Algemene wet in-zake rijksbelastingen) genom att Nederländerna definieras.

Enligt 1 kap. 7 § i bolagsskattelagen är allmänt skattskyldiga skattskyldiga för inkomster som de erhållit under året. Enligt 17 § i samma lag är begränsat skattskyldiga skattskyldiga för sina inkomster från Nederländerna.

I den allmänna lagen om statliga skatter definieras Nederländerna i kapitel 1. Enligt definitionen avser Nederländerna också del av havsbotten och lager under Nordsjöns botten utanför territorialhavet, i den mån Nederländerna enligt folkrätten har rätt att utforska och utnyttja naturresurser och att inkludera anläggningar och annan utrustning som finns i, på eller över det berörda området i utforskningen och utnyttjandet av naturresurserna i området.

6 Remissvar

Kompletteras efter remissbehandlingen.

7 Specialmotivering

7.1 Fastighetsskattelagen

1 §. Fastighetsskatt. Det föreslås att 1 mom. i paragrafen ändras så att omnämmandet om kommunen tas bort. Det föreslås att som andra mening till 2 mom. i paragrafen fogas en bestämmelse, enligt vilket fastighetsskatten för byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon tillfaller staten och kommuner.

I det gällande 1 mom. stadgas det om fastighetsskatt som betalas till kommunen. Eftersom staten föreslås vara en ny skattetagare i fråga om fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon, tas omnämmandet om kommunen bort från 1 mom. Om skattetagare stadgas det i fortsättningen i 2 mom.

Enligt gällande 2 mom. tillfaller fastighetsskatten den kommun där fastigheten är belägen, vilket ska förbli i kraft utan ändringar. Skattetagaren för fastigheter belägna i kommunens område ska fortsättningsvis vara den kommun där fastigheten är belägen. Bestämmelsen tillämpas inte i Finlands ekonomiska zon. I den föreslagna andra meningen i momentet föreskrivs det om att fastighetsskatten för byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon tillfaller staten och kommuner. Med kommuner avses i fastighetsskattelagen kommunerna i Finland med undantag av kommunerna på Åland.

I momentet talas det om byggnader och konstruktioner i stället för om en fastighet. Den nu föreslagna terminologin kan anses vara mer entydig än det att man stödjer sig på definitionen av fastighet i 2 § i fastighetsskattelagen.

Fastighetsskattelagen ska enligt hänvisningen i 17 § i lagen om Finlands ekonomiska zon tillämpas i Finlands ekonomiska zon på den grunden att fastighetsskattelagen tillämpas på samma sätt som om byggnaderna och konstruktionerna skulle finnas i den del av Finlands territorium som ligger närmast men inte hör till Ålands territorium. I lagen om Finlands ekonomiska zon finns inga materiella skattebestämmelser. I fastighetsskattelagen ska det föreskrivas om fastighetsbeskattningen i Finlands ekonomiska zon och om byggnader och konstruktioner som hör till skattebasen samt om skattetagare och skatteprocentsatser.

2 §. Fastighet. Enligt förslaget ändras 2 mom. 1 punkten så att bestämmelserna i fastighetsskattelagen om fastigheter också tillämpas på sådana byggnader och konstruktioner i Finland eller Finlands ekonomiska zon som är någon annans än markägarens och som värderas enligt de grunder som nämns i 15 §.

Syftet med den föreslagna ändringen är att man på byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon på motsvarande sätt tillämpar det som föreskrivs om fastigheter i fastighetsskattelagen. Skattepliktiga är alla slags byggnader och konstruktioner, om det inte uttryckligen föreskrivs något annat i 3 eller 4 § i fastighetsskattelagen. Trots att byggobjekten i Finlands ekonomiska zon torde vara objekt som värderas som konstruktioner i fastighetsbeskattningen, finns det av konsekvensskäl och för att undvika gränsdragningsproblem behov av att föreskriva att också byggnader ska vara skattepliktiga.

Den gällande 2 mom. 1 punkten tillämpas till exempel på byggnader och konstruktioner inom Finlands territorialvatten till den del som de värderas som byggnader eller konstruktioner i fastighetsbeskattningen. Den föreslagna ändringen utvidgar Finlands beskattningsrätt också till byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon. I framtiden kunde havsbaserad vindkraft och andra objekt som värderas som byggnader eller konstruktioner i fastighetsbeskattningen anses höra till fastighetsbeskattningen.

11 §. Allmänna fastighetsskatteprocentsatser. Det föreslås att 3 mom. i paragrafen preciseras så att det till hänvisningen om en särskild fastighetsskatteprocent fogas en hänvisning till den föreslagna nya 14 a §.

14 a §. Skatteprocentsatser som tillämpas i Finlands ekonomiska zon. I den nya 14 a § föreslås bestämmelser om skatteprocentsatser som tillämpas på byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon och beräkningsgrunder för dem.

I 1 mom. i paragrafen föreskrivs det om en viktad genomsnittlig kraftverksprocentsats som tillämpas på en byggnad eller konstruktion som hör till ett kraftverk. Den bestäms som medeltalet av de i kommunerna med stöd av 14 § senast fastställda kraftverksprocentsatserna som vägs med de beskattningsvärden vid senast verkställda fastighetsbeskattning som omfattas av skattesatsen i respektive kommun. De skatteprocentsatser som utgör beräkningsgrund utgörs av skatteprocentsatserna som fastställts av kommunfullmäktige, medan man vid vägningen av skatteprocentsatserna ska använda beskattningsvärden enligt senast verkställda, i praktiken det års som föregår skatteåret, fastighetsbeskattning.

Den viktade genomsnittliga kraftverksprocentsatsen kan i praktiken beräknas genom att beräkna summan av de skatteprocentsatser som vägs med kommunernas beskattningsvärden, vilka fås genom att multiplicera skatteprocentsatsen i respektive kommun med de beskattningsvärden enligt föregående års fastighetsbeskattning som omfattas av den, och dividera denna summa med summan av de beskattningsvärden som använts i beräkningen. Det valda beräkningssättet av skatteprocentsatserna kan också motiveras med neutralitetsskäl och den föreslagna bestämmelsen gynnar inte havsbaserade vindkraftverk i Finlands ekonomiska zon eller Finlands territorialvatten eller vindkraftverk i förhållande till andra produktionsformer på ett otillbörligt sätt.

Sådana kommuner som inte har fastställt en kraftverksprocentsats för skatteåret beaktas inte vid beräkning av den viktade genomsnittliga kraftverksprocentsatsen. Sådana kommuner som har fastställt kraftverksprocentsatsen första gången beaktas i praktiken inte heller, eftersom inga beskattningsvärden omfattas då av skatteprocentsatsen vid senast verkställda fastighetsbeskattningen.

Begreppet kraftverk som avses i momentet motsvarar begreppet kraftverk som avses i 14 §, och den viktade genomsnittliga kraftverksprocentsatsen ska tillämpas på byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk. Av neutralitetsskäl är minimikravet enligt 14 § 2 mom. på en nominell effekt på 10 megavoltampere en förutsättning för tillämpningen av skatteprocentsatsen trots att kravet torde relativt sällan vara relevant i fråga om havsbaserade vindkraftverk och anslutning till stamnätet torde vara det enda realistiska sättet att ansluta till elnätet i fråga om storskaliga kraftverksanläggningshelheter. Den viktade genomsnittliga kraftverksprocentsatsen tillämpas från och med den tidpunkt då kraftverket ansluts till elnätet på motsvarande sätt som kraftverksprocentsatsen tillämpas. Huruvida anslutningspunkten är belägen i Finland eller utomlands har inte relevans vid tillämpningen av skatteprocentsatsen.

I 2 mom. i paragrafen föreskrivs om en viktad genomsnittlig allmän fastighetsskatteprocentsats för byggnader som tillämpas på övriga byggnader och konstruktioner och vars beräkningssätt motsvarar sättet att beräkna den viktade genomsnittliga kraftverksprocentsatsen. Den viktade genomsnittliga allmänna fastighetsskatteprocentsatsen för byggnader bestäms som medeltalet av de i kommunerna med stöd av 11 § senast fastställda allmänna fastighetsskatteprocentsatserna för byggnader som vägts med de beskattningsvärden vid senast verkställda fastighetsbeskattning som omfattas av skattesatsen i respektive kommun. För närvarande torde tillämpningsföremålet av skattesatsen utgöras av havsbaserade vindkraftverk under uppbyggnad som inte har anslutits till elnätet, men i framtiden kunde den omfatta även andra slags objekt.

I 3 mom. i paragrafen föreskrivs det att de viktade genomsnittliga skatteprocentsatserna beräknas utifrån de skatteprocentsatser som kommunerna har meddelat till Skatteförvaltningen samt beskattningsvärdena enligt den slutförda fastighetsbeskattningen, varvid de förändringar i beskattningsvärden som har ägt rum efter att beskattningen har slutförts inte beaktas. I momentet finns för tydlighetens skull en bestämmelse om tillämpning av lagens 11 § 6 mom. i de fall som omnämns i det. De viktade genomsnittliga skatteprocentsatserna avrundas vid behov neråt till närmaste procentenhets hundradel.

16 §. Den skattskyldiges deklarationsskyldighet. Det föreslås att till 1 mom. i paragrafen fogas förtydliganden om vilka uppgifter den skattskyldige ska anmäla till Skatteförvaltningen. Enligt förslaget ska den skattskyldige anmäla uppgifter om i Finlands ekonomiska zon belägna byggnader och konstruktioner samt uppgifter om deras läge och anslutning av kraftverk till ett i den föreslagna 31 a § 3 mom. 3 punkten avsett stamnät. Uppgifterna behövs för verkställande av fastighetsbeskattningen och för fastställande av kommunvisa utdelningar.

26 §. Ändringssökande. Det föreslås att 1 mom. ändras så att också den kommun som ligger närmast en byggnad eller konstruktion i Finlands ekonomiska zon har rätt att söka ändring i beskattningen eller ett förhandsavgörande på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Byggnaden eller konstruktionen hänvisar till byggnaden som ändringssökande gäller. Vid fastställande av den kommun som ligger närmast byggnaden eller konstruktionen anses kommungränserna, med undantag för gränsen mot landskapet Åland, fortsätta från yttre gränsen för Finlands territorialvatten till yttre gränsen för Finlands ekonomiska zon utan att ändra riktning.

För närvarande har den kommun där fastigheten är belägen rätt att söka ändring i fastighetsbeskattning, liksom Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, som enligt 24 § 1 mom. i lagen om Skatteförvaltningen (503/2010) för skattetagarnas talan i ärenden som gäller beskattningen på det sätt som föreskrivs i den lagen och någon annanstans i lag. I sin rättsbevakningsuppgift har rättsbevakningsenheten enligt 24 § i lagen om Skatteförvaltningen självständig beslutanderätt och den överväger oberoende av till exempel kommunerna när och hur den använder tale-

rätten. Vid rättsbevakningsenheten finns också de personer vid rättsbevakningsenheten som avses i 27 § i lagen om Skatteförvaltningen och som utsetts av Finlands kommunförbund rf, vilka utöver kommunerna utövar kommunens rätt att söka ändring oberoende av rättsbevakningsenheten samt biträder i övrigt kommunerna i frågor som gäller bevakningen av deras rätt.

Det är motiverat med tanke på kommunernas beskattningsrätt att en bestämmelse om kommunens rätt att söka ändring fogas till momentet. Kommunens rätt att söka ändring är befogat att ges till den kommun som ligger närmast byggnaden eller konstruktionen i Finlands ekonomiska zon, till vilken konsekvenserna av byggandet av den ekonomiska zonen kan förväntas omedelbart rikta sig och vars intresse att söka ändring kan anses befogat. Med tanke på den skattskyldige och den processuella jämlikheten kan det inte anses befogat att utvidga rätten att söka ändring till samtliga kommuner som är berättigade till utdelning enbart med den grunden att kommunen har rätt till kommunvis utdelning av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon.

Avsikten är att på motsvarande sätt som för närvarande ska bevakningen av skattetagarnas rätt i regel handhas av rättsbevakningsenheten. Den kommun som ligger närmast byggnaden eller konstruktionen förväntas inte utöva sin rätt till ändringssökande utom i exceptionella fall.

31 §. Redovisning till skattetagarna. Det föreslås att paragrafen ändras till följd av de ändringar som fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon föranleder. I 1 mom. ska det föreskrivas om statens och kommuners utdelningar av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon. Dessutom ska det tas in i momentet en hänvisning till de föreslagna 31 a och 31 b § samt en bestämmelse om utdelningsgrunden för de kommunvisa utdelningarna. Den nuvarande bestämmelsen i paragrafen blir ett nytt 2 mom. och den föreslås bli ändrat så att även till staten redovisas fastighetsskatten på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteredovisning.

I enlighet med den gällande 31 § redovisas fastighetsskatten till kommunerna på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteredovisning. Enligt 1 § 1 mom. i lagen om skatteredovisning redovisas till staten, kommunerna, församlingarna och Folkpensionsanstalten (*skattetagarna*) de skatter och avgifter som avses i lagen om beskattningsförfarande och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) samt fastighetsskatter och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (*skatter*) på det sätt som föreskrivs i denna lag. Enligt 1 § 2 mom. i lagen om skatteuppbörd om det i någon annan lag eller i en förordning som har givits med stöd av lag finns bestämmelser om redovisning som avviker från denna lag, tillämpas de i stället för denna lag.

Till bestämmelserna i lagen om skatteredovisning hänför sig inga ändringsbehov med anledning av de föreslagna ändringarna i denna proposition. Däremot finns det ett behov att i fastighets-skattelagen göra de behövliga ändringar där fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon tas i beaktande. Vid tillämpningen får bestämmelserna i fastighetsskattelagen företräde i förhållande till lagen om skatteredovisning med stöd av 1 § 2 mom. i lagen om skatteredovisning.

Enligt det föreslagna 1 mom. är statens utdelning av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon 80 procent och kommunernas utdelning 20 procent. I andra meningen i momentet föreskrivs det för tydlighetens skull att om uppdelningen av kommunernas utdelning av skatten i kommunvisa utdelningar föreskrivs i 31 a och 31 b §. Dessutom föreskrivs det om redovisningsgrunden för de kommunvisa utdelningarna så att de kommunvisa utdelningarna redovisas till de kommuner som är berättigade till utdelning.

Enligt det föreslagna 2 mom. redovisas fastighetsskatten till staten och kommunerna på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteredovisning. Bestämmelsen motsvarar den nuvarande bestämmelsen, dock med det tillägget att staten nämns i bestämmelsen. Den föreslagna ändringen inverkar inte på redovisning av fastighetsskatt till den kommun där fastigheten är belägen.

31 a §. Kommunvisa utdelningar av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon. Det föreslås att det tas in i den nya 31 a § bestämmelser om kommunvisa utdelningar av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon, kommuner som är berättigade till utdelning och fördelningsgrunden för fastighetsskatten.

I 1 mom. i paragrafen föreskrivs det om grunderna för fastställande av de kommunvisa utdelningarna. I enlighet med momentet delas kommunernas utdelning av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon upp i tre kalkyleringsposter. Kalkyleringsposterna räknas ut så att till samma kalkyleringspost läggs en andel motsvarande kommunernas andel av den för skatteåret debiterade fastighetsskatten från en sådan del av Finlands ekonomiska zon som omfattar ett geografiskt enhetligt område och som utgörs av de yttre gränserna för Finlands territorialvatten och Finlands ekonomiska zon och deras skärningspunkter. Dessa delområden av Finlands ekonomiska zon är belägna i Bottenviken, Bottenhavet och Finska viken.

I andra meningen i momentet föreskrivs det om fördelningsgrunden för fastighetsskatten, enligt vilken fastighetsskatten delas upp per kalkyleringspost i kommunvisa utdelningar i förhållande till invånarantalerna i de kommuner som är berättigade till utdelning.

I 2 mom. i paragrafen tas det in noggrannare bestämmelser om kommunens invånarantal som används i fördelningsgrunden för fastighetsskatten. I första meningen i momentet ska som kommuninvånare vid fördelningen av fastighetsskatten betraktas sådana personer som vid utgången av året före skatteåret ska anses ha en i lagen om hemkommun (201/1994) avsedd hemkommun och bostad i kommunen. Bestämmelsen motsvarar i sak första meningen i 5 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

Bestämmelsen syftar till att fördela fastighetsskatteintäkterna mellan kommuner som är berättigade till utdelning enligt en på kommunerna enhetligt tillämplig grund. Genom att tillämpa fördelningsgrunden kan fastighetsskatteintäkterna riktas i förhållande till invånarantalerna tämligen jämnt, när man använder fastighetsskatteintäkten per invånare som jämförelsepunkt.

I de följande meningarna i momentet föreskrivs det om begränsning och justering av kommunens invånarantal. Enligt den andra meningen ska i fråga om kommuner där invånarantalet överstiger 25 000 invånare beaktas 25 000 invånare som kommunens invånarantal vid fördelningen av fastighetsskatten. Den föreslagna begränsningen av invånarantalet syftar till att förhindra att fastighetsskatteintäkterna koncentreras till de städer och kommuner som har störst invånarantal till fördel för små och medelstora kommuner.

I tredje meningen i momentet föreskrivs det att om kommunen även har en andel av fastighetsskatten i en annan kalkyleringspost, multipliceras kommunens invånarantal vid fördelningen av fastighetsskatten med talet 0,7.

Justeringen av kommunens invånarantal anknyter till en situation där kommunens utdelning fördubblas såvitt den har rätt till utdelning av fastighetsskatten i två kalkyleringsposter. Utifrån den nuvarande kommunindelningen kan sådana situationer möjligtvis uppkomma i vissa kommuner vid Kvarken och Skärgårdshavet. Situationer med dubbla utdelningar innebär att kommunens invånarantal beaktas i två kalkyleringsposter, uppgående till högst 50 000 invånare såvitt begränsningen på 25 000 invånare är tillämplig.

Att justera dubbla utdelningar skulle inte i sig vara nödvändigt, men å andra sidan är potentiella situationer med dubbla utdelningar typiskt sådana, där kommunerna inte ligger omedelbart i närheten av den ekonomiska zonens delområden. Dubbla utdelningar föreslås bli beaktade endast delvis så att på kommunens invånarantal tillämpas talet 0,7 som koefficient.

Vid tillämpningen av bestämmelsen är termen kommunens invånarantal vid fördelningen av fastighetsskatten av central betydelse. Om kommunens invånarantal vid fördelningen av fastighetsskatten är 10 000 invånare, är kommunens justerade invånarantal följaktligen 7 000 invånare. Om kommunens invånarantal överstiger 25 000 invånare, beaktas 25 000 invånare som kommunens invånarantal vid fördelningen av fastighetsskatten, vilket multipliceras med talet 0,7. Det justerade invånarantalet i kommuner med över 25 000 invånare är således alltid 17 500 invånare.

I 3 mom. i paragrafen föreskrivs om kommuner som är berättigade till utdelning. Dessa kommuner fastställs per kalkyleringspost och skatteårsvis. Vid fastställande av kommuner som är berättigade till utdelning är det centralt att fastställa den i 1 punkten i momentet avsedda kommunen som ligger närmast en byggnad eller konstruktion i den ekonomiska zonen, eftersom på basis av denna kommun fastställs, vilka av dess grannkommuner eller grannkommunernas grannkommuner uppfyller de i 1 och 2 punkten avsedda förutsättningarna för att en kommun ska anses vara berättigad till utdelning. En kommun som är berättigad till utdelning enligt 3 punkten är däremot berättigad på basis av orten där anslutningspunkten till stamnätet är belägen och är då inte beroende av förutsättningarna i 1 och 2 punkten.

Som en kommun som är berättigad till utdelning anses enligt 1 punkten i momentet en kommun som gränsar till yttre gränsen för Finlands territorialvatten och vars område ligger närmast en byggnad eller konstruktion belägen i den del av Finlands ekonomiska zon som utgör grund för kalkyleringsposten. För att uppfylla förutsättningarna enligt 1 punkten är det tillräckligt att minst en byggnad eller konstruktion finns närmast kommunens område.

Enligt samma punkt är även en sådan kommuns grannkommun som tillsammans med kommunen har en gemensam kommungräns som fortsätter till yttre gränsen för Finlands territorialvatten en kommun som är berättigad till utdelning. Den omständighet som skiljer åt dessa kommuner är att närmast grannkommunens område ligger ingen byggnad eller konstruktion i den del av den ekonomiska zonen som ligger till grund för kalkyleringsposten. Om havsbaserade vindkraftverk i en vindkraftspark är belägna så att ett havsbaserat vindkraftverk ligger närmast området för båda kommunerna, är de båda kommuner som är berättigade till utdelning med stöd av 1 punkten.

Enligt 2 punkten i momentet avses med en kommun som är berättigad till utdelning en annan kommun som tillsammans med en kommun som avses i 1 punkten har en gemensam kommungräns på Finlands territorialvatten, dock inte kommuner vars område inte omfattar minst 50 kvadratkilometer av Finlands territorialvatten eller som gränsar till ett annat delområde av Finlands ekonomiska zon. Av en sådan kommun förutsätts det inte att någon gemensam kommungräns fortsätter till yttre gränsen för Finlands territorialvatten, utan en gemensam kommungräns på någon del av Finlands territorialvatten är tillräckligt.

Ytterligare förutsätts det att en sådan kommuns område omfattar minst 50 kvadratkilometer av Finlands territorialvatten och att kommunen inte gränsar till ett annat delområde av den ekonomiska zonen. Tilläggsförutsättningen har angetts så att de kommuner som faller utanför kalkyleringsposten är sådana kustkommuner som är förhållandevis avlägset belägna från den ekonomiska zonen eller vars områden omfattar territorialvatten av ringa areal, till och med understigande en kvadratkilometer. Ifall en sådan kommun gränsar till ett annat delområde av den ekonomiska zonen, bedöms kommunens rätt till utdelning naturligtvis separat för denna kalkyleringsposts del. Lantmäteriverket publicerar årligen statistik över territorialvattnens arealer i kommunerna.

Enligt 3 punkten i momentet avses med en kommun som är berättigad till utdelning också en annan än i 1 och 2 punkten avsedd kommun där det finns en anslutningspunkt genom vilken ett kraftverk som är belägen i det delområde som ligger till grund för kalkyleringsposten har anslutits till ett stamnät som avses i 31 § 1 mom. 1 punkten i elmarknadslagen (588/2013). Förutsättningen är således att det finns en anslutningspunkt i kommunen och att via den har ett kraftverk som är belägen i Finlands ekonomiska zon anslutits till stamnätet. På basis av delområdet fastställs inom vilken kalkyleringspost kommunen har rätt till utdelning av fastighetsskatten.

31 b §. Närmare bestämmelser om kommunvisa utdelningar. Det föreslås att det tas in i 31 b § närmare bestämmelser om de kommunvisa utdelningarna.

I enlighet med 1 mom. i paragrafen ska kommungränserna för de kommuner som är berättigade till utdelning fastställas enligt kommunindelningen vid utgången av året före skatteåret.

I kommunstrukturlagen (1698/2009) avses med en ändring i kommunindelningen sammanslagning av kommuner eller överföring av en del av en kommun till en annan kommun. Enligt 3 § 2 mom. i lagen avses med sammanslagning av kommuner en ändring i kommunindelningen där 1) en eller flera kommuner upplöses och går samman genom bildande av en ny kommun, 2) samtliga kommuner upplöses och går samman genom bildande av en ny kommun, eller 3) en kommuns område delas mellan två eller flera kommuner så att den kommun som ska delas upp upplöses. Enligt 4 mom. i paragrafen avses med överföring av en del av en kommun till en annan kommun en ändring i kommunindelningen där antalet kommuner inte ändras.

Enligt 22 § 1 mom. i kommunstrukturlagen ska beslut om ändring i kommunindelningen fattas före utgången av juni månad året före det år då ändringen träder i kraft. En ändring i kommunindelningen ska bestämmas att träda i kraft vid ingången av ett kalenderår.

För fastställande av kommunvisa utdelningar finns det ett behov att föreskriva om vad den nya kommunens rätt till utdelning är året då ändringen i kommunindelningen träder i kraft till den del det är fråga om den upplösta kommunens utdelning. Det är motiverat att regleringsalternativet utgår från att den nya kommunens rätt grundar sig på den upplösta kommunens utdelning, vilken bestäms utifrån kommunens invånarantal och kommungränser vid utgången av året före skatteåret.

I andra meningen i det föreslagna 1 mom. föreskrivs det att om en kommun upplöses som resultat av en sammanslagning av kommuner som avses i 3 § 2 mom. 1–2 punkten i kommunstrukturlagen, har den nya kommunen under det år då ändringen i kommunindelningen träder i kraft samma rätt till den upplösta kommunens utdelning av fastighetsskatten som den upplösta kommunen skulle ha haft utan ändringen i kommunindelningen. Detta innebär att om en kommun upplöses och slås samman med en existerande kommun eller om kommunerna upplöses och slås samman genom att bilda en ny kommun, ska den upplösta kommunens utdelning fastställas och den nya kommunen har det år då ändringen i kommunindelningen träder i kraft samma rätt som den upplösta kommunen skulle ha haft utan ändringen i kommunindelningen.

Bestämmelsen möjliggör inte att antalet kommuner som är berättigade till utdelning kunde växa redan det år då ändringen i kommunindelningen träder i kraft från det vad det var innan ändringen i kommunindelningen. Ställningen av grannkommunen till den upplösta kommunen bestäms enligt kommungränserna vid utgången av året före skatteåret. Till exempel grannkommunen till den upplösta kommunen anses under året för ikraftträdandet inte bli en kommun som avses i 31 a § 3 mom. 3 punkten enbart därför att kommunen efter sammanslagningen av den upplösta kommunen skulle uppfylla förutsättningarna som anges i lagrummet vid ingången av året för ikraftträdandet till exempel med den nya kommunen. I fråga om skatteåret som följer

året då ändringen i kommunindelningen trädde i kraft bedöms läget naturligtvis enligt kommungränserna vid utgången av året för ikraftträdandet.

Ytterligare föreslås det en tredje mening i 1 mom. Om den upplösta kommunens område delas mellan två eller flera kommuner på det sätt som föreskrivs i 3 § 2 mom. 3 punkten i kommunstrukturlagen, har den nya kommunen under det år då ändringen i kommunindelningen träder i kraft rätt till en sådan del av den upplösta kommunens utdelning av fastighetsskatten som om den del av den upplösta kommunens område och dess invånare som sammanslagits med den nya kommunen skulle ha varit en självständig kommun vid utgången av året före skatteåret. Då behandlas den del av den upplösta kommunens område och dess invånare som sammanslagits med den nya kommunen som om den hade varit en självständig kommun. Avsikten är att samma principer tillämpas i sådana situationer som i de ändringar i kommunindelningen som avses i andra meningen i momentet.

En överföring av en del av en kommun till en annan kommun som avses i 3 § 4 mom. i kommunstrukturlagen inverkar inte på den överlåtande eller mottagande kommunens rätt till utdelning av den debiterade fastighetsskatten året då ändringen i kommunindelningen träder i kraft. En sådan kommuns utdelning under året för ikraftträdandet fastställs i enlighet med första meningen i det föreslagna 1 mom. enligt kommunens invånarantal och kommungränser vid utgången av året före skatteåret. Således finns det inget behov att föreskriva särskilt om saken.

Som ett nytt 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken kommungränserna vid fastställande av den kommuns område som ligger närmast en byggnad eller konstruktion i Finlands ekonomiska zon anses fortsätta från yttre gränsen för Finlands territorialvatten till yttre gränsen för Finlands ekonomiska zon utan att ändra riktning. Ett undantag görs från gränsen mot landskapet Åland, vilken i praktiken avser kommungränsen mot landskapet Åland som Pargas och Gustavs för närvarande har.

I 3 mom. i paragrafen tas in en informativ hänvisning till lagen om gränserna för Finlands territorialvatten (463/1956) där det föreskrivs om Finlands territorialvatten och territorialvattnens yttre gränser.

7.2 Lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen

30 §. Beskattningsvärdet för byggnader och konstruktioner. Det föreslås att 1 mom. 6 punkten ändras så att bestämmelsen om åldersavdraget för byggnader och konstruktioner som hör till ett vindkraftverk också tillämpas på byggnader och konstruktioner som hör till ett solkraftverk. Ändringen är motiverad av neutralitetsskäl. Solkraftverk byggs i allt högre grad också på fundament som har anlagts på marken och som hör till underlaget för fastighetsskatten.

I det nya 2 mom. i paragrafen finns bestämmelser om uträkning av återanskaffningsvärdet för konstruktioner samt konstruktioner som hör till ett kraftverk som har byggts till havs. För närvarande föreskrivs genom förordningen om återanskaffningsvärdet om uträkningen av återanskaffningsvärdet för konstruktioner. Lagstiftningshierarkiskt är det mer ändamålsenligt att det på lagnivå föreskrivs om uträkning av återanskaffningsvärdet för konstruktioner på motsvarande sätt som det på lagnivå föreskrivs om återanskaffningsvärdet för konstruktioner som hör till ett kraftverk som byggts till havs.

Som konstruktionens återanskaffningsvärde betraktas 75 procent av de ursprungliga byggnadskostnaderna för konstruktionen. Däremot betraktas som återanskaffningsvärde för konstruktioner som hör till ett kraftverk som har byggts till havs 35 procent i stället för 75 procent av de ursprungliga byggnadskostnaderna, som justerats med byggnadskostnadsindex och som använts

som grund för uträkningen av återanskaffningsvärdet för konstruktionerna. På grund av produktionsformsneutralitet tillämpas bestämmelsen också på andra kraftverk, som i första hand kunde vara vågkraftverk. I finländska förhållanden kan investeringar i vågkraftverk med den nuvarande tekniken inte vara ekonomiskt lönsamma och är inte heller sannolika.

Tillämpningen av en dimensionering på 35 procent av byggnadskostnaderna baserar sig på en uppskattning av hur fastighetsskattebelastningen på havsbaserad vindkraft per producerad energimängd ska fås på samma nivå som på landbaserad vindkraft. Uppskattningen grundar sig på uppgifter som Finlands förnybara rf (Suomen Tuulivoimayhdistys) fått av företag inom branschen år 2020. Dimensioneringen motsvarar den dimensionering som lyftes fram i regeringsproposition RP 169/2020 rd, och den har sedermera åren 2020–2021 varit underlag för diskussion mellan de finska myndigheterna och den avdelning som är ansvarig för statligt stöd vid EU-kommissionens generaldirektorat för konkurrens.

Bestämmelsen tillämpas på en sådan konstruktion till havs som hör till ett kraftverk och som huvudsakligen har byggts eller anlagts från ett fartyg vars fundament finns på ett vattenområde och som året om ligger under vattnet på den teoretiska medelvattenhöjden eller är flytande. Genom de krav som ingår i bestämmelsen avgränsas ändringen till att gälla sådana kraftverk som faktiskt är belägna på ett vattenområde och till vilka det hänförs sådana särskilda kostnader i anslutning till havsbyggande som i väsentlig grad beror på att kraftverket byggs från ett fartyg. Om det däremot i sig är fråga om ett kraftverk som byggs på ett havsområde, men byggandet eller anläggandet huvudsakligen har skett från stranden med hjälp av sådan teknik som används vid byggande av landbaserade vindkraftverk, varvid det inte heller finns någon betydande skillnad i byggnadskostnaderna, finns det inga grunder för att sänka fastighetsskatten.

Den ändring som gäller lättnader i fastighetsbeskattningen för havsbaserade vindkraftverk tillämpas på kraftverk, vars byggande har inletts den 1 januari 2025 eller därefter, och den ska tillämpas för första gången vid fastighetsbeskattningen för 2026, eftersom syftet är att rikta lättnader i fastighetsbeskattningen till byggandet av ny havsbaserad vindkraft. Från och med 2026 kan bestämmelsen omfatta havsbaserade vindkraftverk, vars byggande har inletts under 2025 eller som har blivit färdiga eller är halvfärdiga vid utgången av 2025. Vid fastighetsbeskattningen för 2026 bestäms fastighetens värde i enlighet med 15 § i fastighetslagen utifrån värdet för året före det år då fastighetsskatten påförs, dvs. året 2025.

Till momentet fogas också en bestämmelse om justering av återanskaffningsvärdet i överensstämmelse med den årliga förändringen av byggnadskostnadsindexet, så att förändringen i återanskaffningsvärdet jämfört med det återanskaffningsvärde som användes i beskattningen året innan motsvarar den årliga förändringen i byggnadskostnadsindexet från juni året före skatteåret till juni under skatteåret. Bestämmelsen motsvarar i sak den etablerade praxis för uträkningen av återanskaffningsvärdet för konstruktioner som tillämpas för närvarande.

På grund av paragrafens nya 2 mom. blir de nuvarande 2–4 mom. i oförändrad ordalydelse 3–5 mom.

7.3 Inkomstskattelagen

2 a §. Den territoriella definitionen av Finland. Enligt förslaget fogas till inkomstskattelagen en ny 2 a §, i vilken det föreskrivs om den territoriella omfattningen av inkomstskatteskyldigheten genom att tydligt och noggrant avgränsat definiera vad som territoriellt avses med Finland i inkomstbeskattningen.

I paragrafen föreslås bestämmelser om att i inkomstskattelagen ska med Finland avses Finlands land-, luft- och havsområde, samt ekonomiska zon utanför territorialhavet. I den andra meningen i paragrafen preciseras dessutom att Finlands ekonomiska zon omfattar det havsområde som ligger omedelbart utanför Finlands territorialvatten och som avgränsas i enlighet med Finlands överenskommelser med främmande stater och vars yttre gräns anges genom förordning av statsrådet. Bestämmelsen motsvarar definitionen av Finlands ekonomiska zon i lagen om Finlands ekonomiska zon och i statsrådets förordning som har utfärdats med stöd av lagen. Enligt en internationell jämförelse används ett regleringsalternativ av motsvarande typ till exempel i Sverige.

Enligt artikel 56.1 a i havsrättskonventionen har kuststaten i den ekonomiska zonen suveräna rättigheter i syfte att utforska och utnyttja, bevara och förvalta naturtillgångarna, vare sig dessa är levande eller icke levande, på havsbottnen och i dess underlag samt i överliggande vattenområden och vad avser andra verksamheter för ekonomisk exploatering och utforskning av zonen, såsom framställning av energi från vatten, strömmar och vindar. Enligt punkt 1 b har kuststaten dessutom jurisdiktion enligt tillämpliga bestämmelser i denna konvention med avseende på uppförande och användning av konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner. Enligt punkt 2 i artikeln ska kuststaten vid utövande av sina rättigheter och vid fullgörande av sina skyldigheter enligt konventionen i den ekonomiska zonen ta vederbörlig hänsyn till andra staters rättigheter och skyldigheter och uppträda på ett sätt som är förenligt med bestämmelserna i konventionen. Enligt artikel 60.1 i havsrättskonventionen har kuststaten en exklusiv rätt att uppföra samt använda konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner som avses i artikeln. Enligt punkt 2 i artikeln har kuststaten en exklusiv jurisdiktion över dessa konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner, inbegripet jurisdiktion i fråga om lagar och andra författningar som gäller tullar, skatter, hälsovård, säkerhet och invandring. Enligt havsrättskonventionen ska det anses att till exempel havsbaserade vindkraftverk och vätgasfabriker omfattas av kuststatens exklusiva jurisdiktion och därför kan den föreslagna ändringen anses vara förenlig med bestämmelserna i havsrättskonventionen. Om inkomstbeskattningen i enlighet med inkomstskattelagen eventuellt blir mer omfattande än de rättigheter och den jurisdiktion som kuststaten har enligt havsrättskonventionen, ska bestämmelserna i inkomstskattelagen tolkas i överensstämmelse med havsrättskonventionen.

8 Ikraftträdande

I propositionen föreslås det att lagarna träder i kraft den 1 januari 2026.

Lagen om ändring av fastighetsskattelagen ska tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2030. Detta är motiverat för att Skatteförvaltningen bereds tillräckligt med tid för planering och genomförande av de ändringar i datasystem som ändringarna till fastighetsskattelagen förutsätter. Fastighetsskatteintäkter från Finlands ekonomiska zon förväntas komma in från och med 2030-talet.

Ändringen av värderingslagen tillämpas första gången vid bestämmandet av beskattningsvärdet för 2025. Ändringen av inkomstskattelagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2026.

9 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Lagförslaget som gäller fastighetsskattelagen anknyter till kommunala självstyrelsen och kommunernas beskattningsrätt i 121 § i grundlagen.

Enligt 121 § 1 mom. i grundlagen är Finland indelat i kommuner, vilkas förvaltning skall grunda sig på självstyrelse för kommunens invånare. Kommunernas beskattningsrätt hör till elementen hos den kommunala självstyrelsen som det föreskrivs om i 121 § i grundlagen. I 121 § 3 mom. fastslås kommunernas beskattningsrätt och där det förutsätts att bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och för hur skatte bestäms samt om de skattskyldigas rättsskydd utfärdas genom lag.

Enligt grundlagsutskottets praxis kan kommunerna inte ha någon beskattningsrätt oberoende av lag, utan lagstiftaren har befogenhet att mer ingående föreskriva om kommunernas beskattningsrätt (GruB 10/1998 rd, s. 33). Till området för lagstiftningen hör de olika elementen i skattebördan som skatteunderlaget, medräknat skattesatsens eventuella progression och skattelättnader samt regleringen av beskattningsförfarandet. Till området för lagstiftningen hör också den allmänna utvecklingen av skattesystemet, som beslut om att införa nya beskattningsobjekt och avstå från gamla, kombinera skatter, ändra positioner och skärpa beskattningen (GruU 41/2002 rd, s. 2, GruU 51/2005 rd, s. 2).

I grundlagsutskottets praxis har det centrala i kommunernas beskattningsrätt ansetts vara att kommunerna även i fortsättningen själva får besluta om sin ekonomi och således sörja för sin förvaltning. Grundlagsutskottet har till exempel inte ansett att begränsningar av kommunernas befogenhet att besluta om storleken på fastighetsskattesatser är problematiska med avseende på den kommunala självstyrelsen och beskattningsrätten enligt 121 § i grundlagen. Det väsentliga ansågs vara att kommunerna alltså har en relativt omfattande rätt att självständigt bestämma den slutliga skattesatsen inom ramen för lagen (GruU 51/2005 rd, s. 2).

De föreslagna 1 och 2 § i fastighetsskattelagen utvidgar fastighetsskattebasen till att gälla även byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon, för vilka staten och kommunen utgör skattetagare. Kommunernas utdelning 20 procent av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon utdelas till kommuner som är berättigade till utdelning i förhållande till kommunernas invånarantal, dock så att kommunens invånarantal begränsas högst till 25 000 invånare och att kommunens invånarantal vid fördelning av fastighetsskatten justeras i situationer, där kommunen har rätt till utdelning av fastighetsskatten för två kalkyleringsposter (31, 31 a och 31 b § i fastighetsskattelagen). Fastighetsskatt betalas enligt viktade genomsnittliga skatteprocentsatser, som utgör medeltalet av de i kommunerna senast fastställda skatteprocentsatserna som vägts med de beskattningsvärden vid senast verkställda fastighetsbeskattningen som omfattas av skatteprocentsatserna i respektive kommun (14 a § i fastighetsskattelagen).

Till lagstiftarens prövningsrätt hör den allmänna utvecklingen av skattesystemet, som beslut om att införa nya beskattningsobjekt. Lagförslaget som gäller fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon ingriper inte i särdragen hos den kommunala självstyrelsen. Förslaget inverkar inte på kommunernas nuvarande skatteunderlag eller skatteuttag, och det förväntas inte heller att den till kommunerna tillkommande utdelningen från skatteunderlagets nya delområde kommunernas på sikt skulle vara högre än några miljoner euro. Med hänsyn till helheten av den kommunala ekonomin är nivån på fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon tämligen måttlig och kommer inte ensamt att vara någon central del av skatteintäkterna med avseende på ekonomin hos kommuner som är berättigade till utdelning. Med avseende på kommunerna i Fastlandsfinland bedöms det att lagförslaget inte kringskär kommunernas rätt att självständigt besluta om sin ekonomi.

Även regleringen av de olika elementen i skattebördan hör till lagstiftarens prövningsrätt. Det föreslås av neutralitetsskäl att genomsnittliga skatteprocentsatser viktade med beskattningsvärden tillämpas i Finlands ekonomiska zon för att skattebelastningen i förhållande till beskattningsvärden skulle befinna sig i Finlands ekonomiska zon på samma nivå som för vindkraft och

övriga produktionsformer i Finlands territorium i genomsnitt. Det föreslagna bestämningssättet av de genomsnittliga skatteprocentsatserna bedöms inte inverka på till exempel kommunernas nuvarande fastighetsskatteunderlag eller förvränga allokeringen av investeringar mellan kommunernas område och Finlands ekonomiska zon. Det ligger även i kommunernas intresse att den kommunala ekonomins inkomster erhålls på ett sätt som inte skapar negativa element i skattesystemet.

Förslaget bedöms inte ha en inverkan på kommunernas rätt att självständigt besluta om sin ekonomi och således inte på den i grundlagen tryggade kommunala beskattningsrätten.

Regeringen anser att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av fastighetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fastighetsskattelagen (654/1992) 1 §, 2 § 2 mom. 1 punkten, 11 § 3 mom., 16 § 1 mom., 26 § 1 mom. och 31 §,
av dem 2 § 2 mom. 1 punkten, 11 § 3 mom. och 16 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1048/2023 och 26 § 1 mom. och 31 § sådana de lyder i lag 786/2016, samt
fogas till lagen en ny 14 a, 31 a och 31 b § som följer:

1 §

Fastighetsskatt

I denna lag stadgas om *fastighetsskatt* som årligen skall betalas på basis av fastighetens värde. Fastighetsskatten tillfaller den kommun där fastigheten är belägen. Fastighetsskatten för byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon tillfaller staten och kommuner. Med Finlands ekonomiska zon avses den ekonomiska zon som avses i lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004).

2 §

Fastighet

Denna lags bestämmelser om fastigheter tillämpas även
1) på sådana byggnader och konstruktioner i Finland eller Finlands ekonomiska zon som är någon annans än markägarens och som värderas enligt de grunder som nämns i 15 §,

11 §

Allmänna fastighetsskatteprocentsatser

Den allmänna fastighetsskatteprocentsats för mark och den allmänna fastighetsskatteprocentsats för byggnader som kommunfullmäktige bestämt tillämpas på de fastigheter som enligt denna lag är skattepliktiga, om inte något annat följer av 12, 12 a, 12 b, 13, 13 a, 14 eller 14 a §.

14 a §

Skatteprocentsatser som tillämpas i Finlands ekonomiska zon

På byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk i Finlands ekonomiska zon tillämpas under de förutsättningar som föreskrivs i 14 § 2 mom. en viktad genomsnittlig skatteprocentsats för kraftverk, som utgör medeltalet av de i kommunerna med stöd av 14 § senast fastställda skatteprocentsatserna som vägts med de beskattningsvärden vid senast verkställda fastighetsbeskattning som omfattas av skatteprocentsatsen i respektive kommun.

På andra byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon än i 1 mom. avsedda byggnader och konstruktioner tillämpas en viktad allmän fastighetsskatteprocentsats för byggnader, som utgör medeltalet av de i kommunerna med stöd av 11 § senast fastställda allmänna fastighetsskatteprocentsatserna för byggnader som vägts med de beskattningsvärden vid senast verkställda fastighetsbeskattning som omfattas av skatteprocentsatsen i respektive kommun.

De viktade genomsnittliga skatteprocentsatserna beräknas utifrån de i 11 och 14 § avsedda skatteprocentsatser som kommunerna har meddelat till Skatteförvaltningen samt utifrån beskattningsvärdena enligt den senast verkställda fastighetsbeskattningen vid tidpunkten för slutförande av beskattningen. Till den del som kommunen inte inom utsatt tid meddelar skatteprocentsatsen eller om den skatteprocentsats som kommunen har meddelat avviker från vad som föreskrivs i denna lag, tillämpas vad som föreskrivs i 11 § 6 mom. De viktade genomsnittliga skatteprocentsatserna avrundas vid behov neråt till närmaste procentenhets hundrader.

16 §

Den skattskyldiges deklarationsskyldighet

I samband med påförande av fastighetsskatt sänder Skatteförvaltningen den skattskyldige en utredning om de fastighetsuppgifter som använts som grund vid fastighetsbeskattningen. Den skattskyldige ska granska de i utredningen antecknade uppgifterna om markens areal, byggrätt, planläggning, strandrätt, användningsändamål samt ägande- och besittningsrätt liksom de uppgifter och det användningsändamål som använts som grund för beräkningen av en byggnads återanskaffningsvärde. Den skattskyldige ska till Skatteförvaltningen anmäla eventuella fel i uppgifterna. Den skattskyldige ska dessutom anmäla fastigheter och byggnader som saknas i utredningen liksom ombyggnader och betydande reparationsåtgärder, uppgifter om i Finlands ekonomiska zon belägna byggnader och konstruktioner samt uppgifter om deras läge och anslutning av kraftverk till ett i 31 a § 3 mom. 3 punkten avsett stamnät via en anslutningspunkt, uppgifter om i 31 § 1 mom. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen avsedda stenbrott samt grus-, ler- och torvtäkter eller andra motsvarande förmåner och uppgift om att en byggnad har rivits eller tagits ur bruk. En utredning om fastighetsuppgifter kan vid behov sändas även när fastighetsskatt inte påförs den skattskyldige. Skatteförvaltningen ska ge den skattskyldige skälig tid att komplettera och rätta utredningen.

26 §

Ändringssökande

Den skattskyldige eller någon annan som ansvarar för skatten, den som ansöker om ett förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, den kommun där fastigheten är belägen eller den kommun som ligger närmast en byggnad eller konstruktion i Finlands ekonomiska zon får söka ändring i beskattningen eller förhandsavgörandet på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Vid fastställande av den kommun som ligger närmast byggnaden eller konstruktionen anses kommungränserna, med undantag för gränsen mot landskapet Åland, fortsätta från yttre gränsen för Finlands territorialvatten till yttre gränsen för Finlands ekonomiska zon utan att ändra riktning.

31 §

Redovisning till skattetagarna

Statens utdelning av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon är 80 procent och kommunernas utdelning 20 procent. Om uppdelningen av kommunernas utdelning i kommunvisa utdelningar föreskrivs i 31 a och 31 b §. De kommunvisa utdelningarna redovisas till de kommuner som är berättigade till utdelning.

Fastighetsskatten redovisas till staten och kommunerna på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteredovisning (532/1998).

31 a §

Kommunvisa utdelningar av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon

Kommunernas utdelning av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon delas upp i tre kalkyleringsposter så att till samma kalkyleringspost läggs en andel motsvarande kommunernas andel av den för skatteåret debiterade fastighetsskatten från en sådan del av Finlands ekonomiska zon som omfattar ett geografiskt enhetligt område som utgörs av de yttre gränserna för Finlands territorialvatten och Finlands ekonomiska zon och deras skärningspunkter. Fastighetsskatten delas upp per kalkyleringspost i kommunvisa utdelningar i förhållande till invånarantalen i de kommuner som är berättigade till utdelning.

Som kommuninvånare betraktas vid fördelningen av fastighetsskatten personer som vid utgången av året före skatteåret ska anses ha en i lagen om hemkommun (201/1994) avsedd hemkommun och bostad i kommunen. Om kommunens invånarantal överstiger 25 000 invånare beaktas 25 000 invånare som kommunens invånarantal vid fördelningen av fastighetsskatten. Om en kommun även har en andel av fastighetsskatten i en annan kalkyleringspost, multipliceras kommunens invånarantal vid fördelningen av fastighetsskatten med talet 0,7.

Som en kommun som är berättigad till utdelning anses:

1) en kommun som gränsar till yttre gränsen för Finlands territorialvatten och vars område ligger närmast en byggnad eller konstruktion som är belägen i den del av Finlands ekonomiska zon som utgör grund för kalkyleringsposten, samt en kommun som tillsammans med en sådan kommun har en gemensam kommungräns som fortsätter till yttre gränsen för Finlands territorialvatten;

2) annan kommun som tillsammans med en kommun som avses i 1 punkten har en gemensam kommungräns på Finlands territorialvatten, dock inte en kommun vars område inte omfattar minst 50 kvadratkilometer av Finlands territorialvatten eller som gränsar till en annan del av Finlands ekonomiska zon;

3) annan än i 1–2 punkten avsedd kommun där det finns en anslutningspunkt genom vilken ett kraftverk som är belägen i den del av Finlands ekonomiska zon som ligger till grund för kalkyleringsposten har anslutits till ett stamnät som avses i 31 § 1 mom. 1 punkten i elmarknadslagen.

31 b §

Närmare bestämmelser om kommunvisa andelar

Kommungränserna för de kommuner som är berättigade till utdelning fastställs enligt kommunindelningen vid utgången av året före skatteåret. Om en kommun upplöses som resultat av en sammanslagning av kommuner som avses i 3 § 2 mom. 1–2 punkten i kommunstrukturlagen (1698/2009), har den nya kommunen under det år då ändringen i kommunindelningen träder i

kraft samma rätt till den upplösta kommunens utdelning av fastighetsskatten som den upplösta kommunen skulle ha haft utan ändringen i kommunindelningen. Om den upplösta kommunens område delas mellan två eller flera kommuner på det sätt som föreskrivs i 3 § 2 mom. 3 punkten i kommunstrukturlagen, har den nya kommunen under det år då ändringen i kommunindelningen träder i kraft rätt till en sådan del av den upplösta kommunens utdelning av fastighetsskatten som om den del av den upplösta kommunens område och dess invånare som sammanlagits med den nya kommunen skulle ha varit en självständig kommun vid utgången av året före skatteåret.

Vid fastställande av den kommuns område som ligger närmast en byggnad eller konstruktion i Finlands ekonomiska zon anses kommungränserna, med undantag för gränsen mot landskapet Åland, fortsätta från yttre gränsen för Finlands territorialvatten till yttre gränsen för Finlands ekonomiska zon utan att ändra riktning.

Om Finlands territorialvatten och territorialvattnets yttre gränser föreskrivs det i lagen om gränserna för Finlands territorialvatten (463/1956).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2030.

2.

Lag

om ändring av 30 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) 30 § 1 mom. 6 punkten, sådan den lyder i lag 812/2013, samt
fogas till 30 §, sådan den lyder i lag 812/2013, ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2–4 mom. blir 3–5 mom., som följer:

30 §

Beskattningsvärdet för byggnader och konstruktioner

Som värdet för byggnader, konstruktioner och vattenkraftverk anses återanskaffningsvärdet minskat med följande årliga åldersavdrag:

6) för byggnader och konstruktioner som hör till ett vind- eller solkraftverk 2,5 procent.

Som konstruktionens återanskaffningsvärde anses 75 procent av byggnadskostnaderna för konstruktionen. För en sådan konstruktion till havs som hör till ett kraftverk och som huvudsakligen har byggts eller anlagts från ett från ett fartyg, vars fundament finns på ett vattenområde och som året om ligger under vattnet på den teoretiska medelvattenhöjden eller är flytande anses återanskaffningsvärdet vara 35 procent av byggnadskostnaderna, om byggandet har inletts 2025 eller därefter. Återanskaffningsvärdena justeras årligen i överensstämmelse med den årliga förändringen av byggnadskostnadsindexet så att förändringen i återanskaffningsvärdet jämfört med det återanskaffningsvärde som har använts i föregående års beskattning motsvarar förändringen av byggnadskostnadsindexet från juni i under det föregående året till juni för året.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid bestämmandet av beskattningsvärdet för 2025.

3.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 1 kap. i inkomstskattelagen (1535/1992) en ny 2 a § som följer:

1 kap

Lagens tillämpningsområde

2 a §

Den territoriella definitionen av Finland

Med *Finland* avses i denna lag Finlands land-, luft- och havsområde, samt ekonomiska zon utanför territorialhavet. Finlands ekonomiska zon omfattar det havsområde som ligger omedelbart utanför Finlands territorialvatten och som avgränsas i enlighet med Finlands överenskomelser med främmande stater och vars yttre gräns anges genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2026.

Helsingfors den 20xx

Statsminister

Förnamn Efternamn

..minister Förnamn Efternamn

1.

Lag

om ändring av fastighetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fastighetsskattelagen (654/1992) 2 § 2 mom. 1 punkten, 11 § 3 mom. och 26 § 1 mom.,
sådana de lyder i 2 § 2 mom. 1 punkten och 11 § 3 mom. i lag 1048/2023 och 26 § 1 mom. i lag 786/2016, samt
fogas till 1 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny 14 a § och till 31 §, sådan den lyder i lag 786/2016, ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Fastighetsskatt

I denna lag stadgas om *fastighetsskatt*, som årligen skall betalas till kommunen på basis av fastighetens värde.

Fastighetsskatten tillfaller den kommun där fastigheten är belägen.

2 §

Fastighet

Denna lags bestämmelser om fastigheter tillämpas även

1) på byggnader och konstruktioner som är någon annans än markägarens och som värderas enligt de grunder som nämns i 15 §,

Föreslagen lydelse

1 §

Fastighetsskatt

I denna lag stadgas om *fastighetsskatt*, som årligen skall betalas på basis av fastighetens värde.

Fastighetsskatten tillfaller den kommun där fastigheten är belägen. *Fastighetsskatten för byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon tillfaller staten och kommuner. Med Finlands ekonomiska zon avses den ekonomiska zon som avses i lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004).*

2 §

Fastighet

Denna lags bestämmelser om fastigheter tillämpas även

1) på *sådana* byggnader och konstruktioner i Finland eller Finlands ekonomiska zon som är någon annans än markägarens och som värderas enligt de grunder som nämns i 15 §,

Gällande lydelse

11 §

Allmänna fastighetsskatteprocentsatser

Den allmänna fastighetsskatteprocentsats för mark och den allmänna fastighetsskatteprocentsats för byggnader som kommunfullmäktige bestämt tillämpas på de fastigheter som enligt denna lag är skattepliktiga, om inte något annat följer av 12, 12 a, 12 b, 13, 13 a eller 14 §.

Föreslagen lydelse

11 §

Allmänna fastighetsskatteprocentsatser

Den allmänna fastighetsskatteprocentsats för mark och den allmänna fastighetsskatteprocentsats för byggnader som kommunfullmäktige bestämt tillämpas på de fastigheter som enligt denna lag är skattepliktiga, om inte något annat följer av 12, 12 a, 12 b, 13, 13 a, 14 eller 14 a §.

14 a §

Skatteprocentsatser som tillämpas i Finlands ekonomiska zon

På byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk i Finlands ekonomiska zon tillämpas under de förutsättningar som föreskrivs i 14 § 2 mom. en viktad genomsnittlig skatteprocentsats för kraftverk, som utgör medeltalet av de i kommunerna med stöd av 14 § senast fastställda skatteprocentsatserna som vägts med de beskattningsvärden vid senast verkställda fastighetsbeskattning som omfattas av skatteprocentsatsen i respektive kommun.

På andra byggnader och konstruktioner i Finlands ekonomiska zon än i 1 mom. avsedda byggnader och konstruktioner tillämpas en viktad allmän fastighetsskatteprocentsats för byggnader, som utgör medeltalet av de i kommunerna med stöd av 11 § senast fastställda allmänna fastighetsskatteprocentsatserna för byggnader som vägts med de beskattningsvärden vid senast verkställda fastighetsbeskattning som omfattas av skatteprocentsatsen i respektive kommun.

De viktade genomsnittliga skatteprocentsatserna beräknas utifrån de i 11 och 14 § avsedda skatteprocentsatser som kommunerna har meddelat till Skatteförvaltningen samt utifrån beskattningsvärdena enligt den senast verkställda fastighetsbeskattningen vid tidpunkten för slutförande av beskattningen. Till den del som kommunen inte inom utsatt tid meddelar skatteprocentsatsen eller om den

Gällande lydelse

16 §

Den skattskyldiges deklarationsskyldighet

I samband med påförande av fastighetsskatt sänder Skatteförvaltningen den skattskyldige en utredning om de fastighetsuppgifter som använts som grund vid fastighetsbeskattningen. Den skattskyldige ska granska de i utredningen antecknade uppgifterna om markens areal, byggrätt, planläggning, strandrätt, användningsändamål samt ägande- och besittningsrätt liksom de uppgifter och det användningsändamål som använts som grund för beräkningen av en byggnads återanskaffningsvärde. Den skattskyldige ska till Skatteförvaltningen anmäla eventuella fel i uppgifterna. Den skattskyldige ska dessutom anmäla fastigheter och byggnader som saknas i utredningen liksom ombyggnader och betydande reparationsåtgärder, uppgifter om i 31 § 1 mom. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen avsedda stenbrott samt grus-, ler- och torvtäkter eller andra motsvarande förmåner och uppgift om att en byggnad har rivits eller tagits ur bruk. En utredning om fastighetsuppgifter kan vid behov sändas även när fastighetsskatt inte påförs den skattskyldige. Skatteförvaltningen ska ge den skattskyldige skälig tid att komplettera och rätta utredningen.

26 §

Ändringssökande

Föreslagen lydelse

skatteprocentsats som kommunen har meddelat avviker från vad som föreskrivs i denna lag, tillämpas vad som föreskrivs i 11 § 6 mom. De viktade genomsnittliga skatteprocentsatserna avrundas vid behov neråt till närmaste procentenhets hundradel.

16 §

Den skattskyldiges deklarationsskyldighet

I samband med påförande av fastighetsskatt sänder Skatteförvaltningen den skattskyldige en utredning om de fastighetsuppgifter som använts som grund vid fastighetsbeskattningen. Den skattskyldige ska granska de i utredningen antecknade uppgifterna om markens areal, byggrätt, planläggning, strandrätt, användningsändamål samt ägande- och besittningsrätt liksom de uppgifter och det användningsändamål som använts som grund för beräkningen av en byggnads återanskaffningsvärde. Den skattskyldige ska till Skatteförvaltningen anmäla eventuella fel i uppgifterna. Den skattskyldige ska dessutom anmäla fastigheter och byggnader som saknas i utredningen liksom ombyggnader och betydande reparationsåtgärder, uppgifter om i *Finlands ekonomiska zon belägna byggnader och konstruktioner samt uppgifter om deras läge och anslutning av kraftverk till ett i 31 a § 3 mom. 3 punkten avsett stamnät via en anslutningspunkt*, uppgifter om i 31 § 1 mom. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen avsedda stenbrott samt grus-, ler- och torvtäkter eller andra motsvarande förmåner och uppgift om att en byggnad har rivits eller tagits ur bruk. En utredning om fastighetsuppgifter kan vid behov sändas även när fastighetsskatt inte påförs den skattskyldige. Skatteförvaltningen ska ge den skattskyldige skälig tid att komplettera och rätta utredningen.

26 §

Ändringssökande

Den skattskyldige eller någon annan som ansvarar för skatten, den som ansöker om ett

Gällande lydelse

Den skattskyldige eller någon annan som är ansvarig för skatten, den som ansöker om förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt eller den kommun där fastigheten är belägen får söka ändring i beskattningen eller ett förhandsavgörande på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

31 §

Redovisning till skattetagarna

Fastighetsskatten redovisas till kommunerna på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteredovisning (532/1998).

Föreslagen lydelse

förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, den kommun där fastigheten är belägen *eller den kommun som ligger närmast en byggnad eller konstruktion i Finlands ekonomiska zon* får söka ändring i beskattningen eller förhandsavgörandet på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. *Vid fastställande av den kommun som ligger närmast byggnaden eller konstruktionen anses kommungränserna, med undantag för gränsen mot landskapet Åland, fortsätta från yttre gränsen för Finlands territorialvatten till yttre gränsen för Finlands ekonomiska zon utan att ändra riktning.*

31 §

Redovisning till skattetagarna

Statens utdelning av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon är 80 procent och kommunernas utdelning 20 procent. Om uppdelningen av kommunernas utdelning i kommunvisa utdelningar föreskrivs i 31 a och 31 b §. De kommunvisa utdelningarna redovisas till de kommuner som är berättigade till utdelning.

Fastighetsskatten redovisas till *staten* och kommunerna på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteredovisning (532/1998).

31 a §

Kommunvisa utdelningar av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon

Kommunernas utdelning av fastighetsskatten för Finlands ekonomiska zon delas upp i tre kalkyleringsposter så att till samma kalkyleringspost läggs en andel motsvarande kommunernas andel av den för skatteåret debiterade fastighetsskatten från en sådan del av Finlands ekonomiska zon som omfattar ett geografiskt enhetligt område som utgörs av de yttre gränserna för Finlands territorialvatten och Finlands ekonomiska zon och deras skärningspunkter. Fastighetsskatten delas upp per kalkyleringspost i kommunvisa utdelningar i

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

förhållande till invånarantalen i de kommuner som är berättigade till utdelning.

Som kommuninvånare betraktas vid fördelningen av fastighetsskatten personer som vid utgången av året före skatteåret ska anses ha en i lagen om hemkommun (201/1994) avsedd hemkommun och bostad i kommunen. Om kommunens invånarantal överstiger 25 000 invånare beaktas 25 000 invånare som kommunens invånarantal vid fördelningen av fastighetsskatten. Om en kommun även har en andel av fastighetsskatten i en annan kalkyleringspost, multipliceras kommunens invånarantal vid fördelningen av fastighetsskatten med talet 0,7.

Som en kommun som är berättigad till utdelning anses:

1) en kommun som gränsar till yttre gränsen för Finlands territorialvatten och vars område ligger närmast en byggnad eller konstruktion som är belägen i den del av Finlands ekonomiska zon som utgör grund för kalkyleringsposten, samt en kommun som tillsammans med en sådan kommun har en gemensam kommungräns som fortsätter till yttre gränsen för Finlands territorialvatten;

2) annan kommun som tillsammans med en kommun som avses i 1 punkten har en gemensam kommungräns på Finlands territorialvatten, dock inte en kommun vars område inte omfattar minst 50 kvadratkilometer av Finlands territorialvatten eller som gränsar till en annan del av Finlands ekonomiska zon;

3) annan än i 1–2 punkten avsedd kommun där det finns en anslutningspunkt genom vilken ett kraftverk som är belägen i den del av Finlands ekonomiska zon som ligger till grund för kalkyleringsposten har anslutits till ett stamnät som avses i 31 § 1 mom. 1 punkten i elmarknadslagen.

31 b §

Närmare bestämmelser om kommunvisa andelar

Kommungränserna för de kommuner som är berättigade till utdelning fastställs enligt kommunindelningen vid utgången av året före

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

skatteåret. Om en kommun upplöses som resultat av en sammanslagning av kommuner som avses i 3 § 2 mom. 1–2 punkten i kommunstrukturlagen (1698/2009), har den nya kommunen under det år då ändringen i kommunindelningen träder i kraft samma rätt till den upplösta kommunens utdelning av fastighetsskatten som den upplösta kommunen skulle ha haft utan ändringen i kommunindelningen. Om den upplösta kommunens område delas mellan två eller flera kommuner på det sätt som föreskrivs i 3 § 2 mom. 3 punkten i kommunstrukturlagen, har den nya kommunen under det år då ändringen i kommunindelningen träder i kraft rätt till en sådan del av den upplösta kommunens utdelning av fastighetsskatten som om den del av den upplösta kommunens område och dess invånare som sammanslagits med den nya kommunen skulle ha varit en självständig kommun vid utgången av året före skatteåret.

Vid fastställande av den kommuns område som ligger närmast en byggnad eller konstruktion i Finlands ekonomiska zon anses kommungränserna, med undantag för gränsen mot landskapet Åland, fortsätta från yttre gränsen för Finlands territorialvatten till yttre gränsen för Finlands ekonomiska zon utan att ändra riktning.

Om Finlands territorialvatten och territorialvattnets yttre gränser föreskrivs det i lagen om gränserna för Finlands territorialvatten (463/1956).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2030.

2.

Lag

om ändring av 30 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) 30 § 1 mom. 6 punkten, sådan den lyder i lag 812/2013, samt
fogas till 30 §, sådan den lyder i lag 812/2013, ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2–4 mom. blir 3–5 mom., som följer:

Gällande lydelse

30 §

Beskattningsvärdet för byggnader och konstruktioner

Som värdet för byggnader, konstruktioner och vattenkraftverk anses återanskaffningsvärdet minskat med följande årliga åldersavdrag:

6) för byggnader och konstruktioner som hör till ett vindkraftverk 2,5 procent.

Närmare bestämmelser om uträkning av återanskaffningsvärdet utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Föreslagen lydelse

30 §

Beskattningsvärdet för byggnader och konstruktioner

Som värdet för byggnader, konstruktioner och vattenkraftverk anses återanskaffningsvärdet minskat med följande årliga åldersavdrag:

6) för byggnader och konstruktioner som hör till ett vind- eller solkraftverk 2,5 procent.
Som konstruktionens återanskaffningsvärde anses 75 procent av byggnadskostnaderna för konstruktionen. För en sådan konstruktion till havs som hör till ett kraftverk och som huvudsakligen har byggts eller anlagts från ett fartyg, vars fundament finns på ett vattenområde och som året om ligger under vattnet på den teoretiska medelvattenhöjden eller är flytande anses återanskaffningsvärdet vara 35 procent av byggnadskostnaderna, om byggnadset har inletts 2025 eller därefter. Återanskaffningsvärdena justeras årligen i överensstämmelse med den årliga förändringen av byggnadskostnadsindexet så att förändringen i återanskaffningsvärdet jämfört med det återanskaffningsvärde som har använts i föregående års beskattning motsvarar den årliga förändringen av byggnadskostnadsindexet under året före skatteåret.

Närmare bestämmelser om uträkning av återanskaffningsvärdet utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Gällande lydelse

Om byggnaden eller konstruktionen har skadats eller annars nedgått i värde mera än vad åldersavdragen förutsätter, ska återanskaffningsvärdet minskas med det belopp som motsvarar värdeminskningen. Har grundliga förbättringar eller betydande underhållsarbeten utförts i byggnaden eller konstruktionen efter att de har färdigställts, ska åldersavdraget sänkas enligt prövning.

Som värdet för en byggnad eller en konstruktion som är i bruk ska trots 1 mom. anses minst 20 procent av byggnadens eller konstruktionens återanskaffningsvärde. Som värdet för ett bostadshus ska dock anses minst 30 procent av återanskaffningsvärdet och som värdet för de byggnader och konstruktioner som avses i 1 mom. 4–6 punkten minst 40 procent av återanskaffningsvärdet.

Föreslagen lydelse

Om byggnaden eller konstruktionen har skadats eller annars nedgått i värde mera än vad åldersavdragen förutsätter, ska återanskaffningsvärdet minskas med det belopp som motsvarar värdeminskningen. Har grundliga förbättringar eller betydande underhållsarbeten utförts i byggnaden eller konstruktionen efter att de har färdigställts, ska åldersavdraget sänkas enligt prövning.

Som värdet för en byggnad eller en konstruktion som är i bruk ska trots 1 mom. anses minst 20 procent av byggnadens eller konstruktionens återanskaffningsvärde. Som värdet för ett bostadshus ska dock anses minst 30 procent av återanskaffningsvärdet och som värdet för de byggnader och konstruktioner som avses i 1 mom. 4–6 punkten minst 40 procent av återanskaffningsvärdet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid bestämmandet av beskattningsvärdet för 2025.

3.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till 1 kap. i inkomstskattelagen (1535/1992) en ny 2 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap

Lagens tillämpningsområde

2 a §

Den territoriella definitionen av Finland

*Med **Finland** avses i denna lag Finlands land-, luft- och havsområde, samt ekonomiska zon utanför territorialhavet. Finlands ekonomiska zon omfattar det havsområde som ligger omedelbart utanför Finlands territorialvatten och som avgränsas i enlighet med Finlands överenskommelser med främmande stater och vars yttre gräns anges genom förordning av statsrådet.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2026.